

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

а
25436

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

FRASZKI

I A N A

Kochánowskiégo.

FRASZKI tym książkom dzieią : kto
sie puści na nie
Dyscyplinowym ięzykiem / za fraszkę nie
stanie.

W Krakowie /

W Drukarni Łazarzowéy / Roku pánst.

1584.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ МЕДИКОБА

25436

F R A S Z E K
Iana Kochánowskiego
KSIĘGI I.

Do Gościa.

Eśli darmo masz tę książkę/
A spelná w wáctu pieniążki/
Chwale twą rzecz / gościu bracie/
Bo nie przydziesz tu vtrácie :
Ale iesliś dal co z táżki/
Nie kupiles iedno frászki.

Ná swoje księgi.

Njedbáią moje pápiéry
O przeważné bohátéry :
Nic v nich Mars chocia srogi/
A Achilles predkonogi :

A 4   Ale

Nie śmiechy / ale żarty
 Zwytły zbierać moje kárty.
 Pieśni / tańce / y biesiady
 Schadzają się do nich rądy.
 Stątek tych czasów nieplaci:
 Praca człowieka próżno traci.
 Przy frászkach mi wždy naleia:
 A to wniewecz co się śmieia.

O żywocie ludzkim.

Fráski to wszystko cokolwiek myślimy /
 Fráski to wszystko cokolwiek czyniemy.
 Niemasz na świecie żadney perwney rzeczy /
 Próżno tu człowiek ma co mieć na pieczy.
 Zacność / wrodą / moc / pieniądze sławą /
 Wszystko to minie iako polna trawą.
 Nasmiawszy się nam / y naszym porządkom /
 Wemkną nas w miéśe / iako czynią ładkom.

Z Anákreontá.

Achce śpiewać krwawé boie /
 Luki / strzaly / miecze / zbroie:

Moia

Moia lutnia Kupidyna /
 Piękney Aphrodity syna.
 Jużem był porwał bardony
 Y nawiązał nowe strony:
 Jużem śpiewał Merioná /
 I przedkiego Sárpedoná.
 Lutnia swym zwyczajom gwoli /
 Omiłości śpiewać woli:
 Bóg was zegnay / krwawé boie /
 Nie lubią was strony moie.

O Hanie.

Serce mi zbiegło / a niewiem inaczey /
 Jedno do Hanny: tam bywa naraczey.
 Tom był zakazał / by nie przymowala
 W dom tego zbiega / owsem wypychala.
 Poyde go szukać: lecz sye y sam boie
 Tam zostac. Wenus powiedz rade swoie.

Ná hárdégo.

Achce wtey mierze glowy psowac sobie /
 Bych sye moy Panie miał podobac tobie /

A iij

Widze

Widze żeś hárdy : mnie też ná tym málo /
Kiedy sie tobie tak w podobalo.

Ná stára.

Z krazby zemna zygrywác sie chciała /
Kiedys niebogo sobie podstarzala.
Daj potóy prze bog / sama bacyś snadnie /
Ze nic po ciérniu / kiedy róza spadnie.

Z Anákreontá.

Próżno sie mam odéymowác /
Widze że musze milowác :
Miłość mi dawno radzila /
Lecz ja / iáko prawy wila /
Niechcialem sluchác iey rady /
Aż náma przyšlo do zwády.
Bo saydak z lukiem porwala /
A mnie ná reke wyzwala.
Ja też iáko hektor zá sie /
Wziawszy karácene ná sie /
Tarcz / y szable / iáko brytwe /
Stoczyłem z miłością bitwe.

Oná

Oná ku mnie ciągnie rogi /
A ia conadálej w nogi.
A gdy wsttlich strzał pozbyła /
Sama sie w belt obróciła /
A prosto mi w serce wpadła /
A mnie zaraz moc odpadła.
Próżno tedy nosze zbroie /
Próżno zá páweza stois /
Bo kto mie ma bić ná gorze /
Kiedy niepiaciel w skórze.

Do Hanny.

Chyba by niewiedziála / co znaczy twarz bláda /
A kiedy kto niegrzeczy / Hanno / odpowiada /
Czesko wzdycha / á rzadko kiedy sie rosmieie /
Tedy niewieś / że prze cie moje serce mdleie.

Do Páwla.

Pawle rzecz pewna / v twého sąsiada /
Możesz dlugiego nieczekác obiada :
Bo w méy tomorze sezera páieczyna /
W piwnicy także cos ná schyłku winá.

Alle

Ale chléb (według przypowieści) z solą/
 Káže polozyć prze cie z dobra wolą.
 Muzyka będzie/ pieśni też dostanie/
 A ktemu płacie niepotrzeba za nie t
 Bo sye tu ten zmiy rodzi tak okwito/
 Lepiey daleko niż ieczmiem niż żyto.
 Przeto siadz za stol/ mój dobry sąsiedzie/
 Boś dawno bywał przy tatiey biesiedzie/
 Gdzie śmiechu wiecey niż potraw dawala/
 Ale poetom wszytko przepuszczala.

Ná vtrátné.

Na przykrej skale gdzie nikt niedochodzi/
 Zieloné dzewo slodkie figi rodzi/
 Ktorych z wronami krucy zazywaja/
 Ludzie żadnego pożytku niemaja:
 Takzec niewiem z kim wszytko drudzy ziedza/
 A ludzie godni gdzies na stronie siedza.

Sen.

W Ciekalem przez sen w nocy /
 Majac skrzydla tu pomocy:

Lecz

Lecz mie miłość poimala/
 Choc na pogach olow miala.
 Hanno/ co to znamionnie?
 Podobno mi praktikunie/
 Ze ia/ bedac vwiłlany
 Temi/ y owemi pany/
 Wszytkich inšych latwie zbede/
 Tobie sluzyc wiecznie bede.

Do Pániéy.

Pani iako nadobna/ tak też y wczciwa/ (bywa.)
 Patrząc na twą wdzięczną twarz rymów mi przy-
 Które iesli sie ludziom kiedy spodobaia/
 Nie wiecey mnie/ niż tobie/ bydz powinne maja.

Ráki.

Olguymy panióm nie sobie ma rada/
 Niluymy wiernie nie iest w nich przysada.
 Godności trzeba nie zanic tu cnota/
 Miłości pragna nie pragna tu zlotá.
 Milnia z serca nie patrzajsz zdrady/
 Pilnia prawdy nie klamaia rady.

B

Wiare

Wiare vprzýmá nie dar sobie waza/
 W miare nie nazbyt čiagnáć rzemién kaza.
 Wiecznie wam služe nie služe ná chwile/
 Bepiecznie wierzcie nie rad ia omyle.

O Kocie.

Slychal kto kiedy iáko čiagná kotá ?
 Nie záwždy szuka wody tá robotá.
 Ciagnie go drugi nadobnie ná suszy/
 Sutniéy nie zmacza/ ále wždy mdlo duszy.

Ná nieodpowiedná.

Od móv ieslić niepomysli: day masli dáć wola:
 Sluchájac słow niepotrzebnych/ áz mie vszy bola.

Ná piesczoné ziemiany.

Wiewam sie ná té piesczoné ziemiany/
 Co pivu radzi szukaia przygany.
 Nie piy áz ci sie pierwey bedzie chciało/
 Tedyć sie každé dobrym bedzie zdało.

CO TO Ná niesłowná.

Miałem

Od Jalem nadzieie že mi zysćić miáno/
 Tak iáko bylo z chucia obiecáno :
 Ale co komu rzecze biala głowá/
 Piš iéy ná wietrze/ y ná wodzie słowá.

Do Pániéy.

CO vsy mówiš byš w sercu myslilá/
 Bárzo byš mie tym/ Páni/ zniewolilá.
 Ale kiedy mie swym milym miánuiesz/
 Podobno dawnym zwyczióm folguiesz.

O chmielu.

CO to zá salatá rána/
 Kózynkami posypána ?
 Chmiel/ iesli dobrze smákuie :
 Przetociem go w głowie czuie.

Ná nabozná.

Jesli nie grzesyš/ iáko mi powiádaš/
 Czego sie/ mila/ tak czesto spowiádaš ?

B ij

Ná

Ná grzebién.

NOwy to fortel/ á málo slychany/
Ná srebná brode grzebién ołowiány.

Ofiára.

LVE y sáydał twóy/ Phæbe/ niech bedzie/ lecz strzáły
W sercách nieprzyacielskich w dzień boiu zostály.

O sobie.

SOpiero chce pisác žarty/
Przegrawšy pieniądze w kárty:
Ale sie y dworzstwo zmiém/
Kiedy w pytlu broszá neni.

Ná Konratá.

NUzcycie w obiad/ mój pánie Konracie/
Czy tylko ná chleb gebe swá chowacie?

Do Mikoláia Firleia.

JEsliby w moich ksiazkách co takięgo bylo/
Czegoby sie przed pánná czytác niegodžilo:

Odpusc

Odpušć/ mój Mikoláiu : bo ma bydz státeczny
Sam poéta / rym časem vydzie y wšeteczny.

O Lazickim á Bárzem.

LAzicki z Bárzem/ gospodarzu mily/
Jesliš niešwiadom iákowéy sa síly:
Chciéy samé tylko wwažyc imiona/
A mašli rozum/ niech spác idzie žoná.

Do Iósta.

WJesz coš mi winien/ miéžze sie do táški/
Bo cie wnet wlože/ Jošcie/ miedzy fráški.

Do Iákubá.

ZE krótkie fráški czynie/ to Jáku bie winiš:
Krótsze twoie nierównó/ bo ich ty nie czyniš.

Epitaphium Kosowi.

Zalem y z pláczem/ ácz zá twé niestoi/
Mój dobry Kosie/ towarzyše twoi
W ten grób twé ciało vmárle wložyli/
Ktorzy weseli wczorá z toba byli.

S iii

Smierć

Smierc za czlowiekiem na w szelki czas chodzi/
 Niech zdrowie/ niech nas mlodosc nienuodzi/
 Bo ani wzwiemy/ kiedy wsiadac kaza:
 A tam ani placz/ ani dary waza.

O tymze.

Wczora pil znami/ a dzis go chowamy:
 Ani wiem czemu tak hardzie stapamy.
 Smierc niezna zlotá/ y drogiey purpury/
 Mknie po iednemu/ iako z kocy kury.

O zazdrosci.

Wzi przyiaciel/ ani wielkosc zlotá/
 Ani vchowa zley przygody cnotá.
 Przekleta zazdrosc dzirwie sie frásnie/
 Kiedy v kogo co nad ludzi cznie.
 Wiec iesli nie zie/ tedy przedsie sczeka/
 A vstawicznie na twoie zle czeka.
 To na nie fortel/ nic nieczuc do siebie/
 A w szytko meznie wytrzymac w potrzebie.

O dobrym panie.

Dobry

Wobry pan iakis iadac sobie w droge/
 Dyzrzal v dziewki w polu bossa noge.
 Niechodz (powiada) bez botow/ ma rada/
 Bo macierzynatá zwietrzeie rada.
 Laskawy panie/ nic iey to nienuodzi/
 Chyba zebyście piáli z mey radzi.

O Káchnie.

Káchná sie kaze w lazni przypátrowac/
 Jeslibych ia chcial nago wymalowac:
 A ia powiadam/ gdzie nas dwoie siedzie/
 Tam pewna laznia/ mowie laznia/ bedzie.

Do goscia.

Wjepiesc sie dlugo z memi ksiazeczkami/
 Gosciu/ boc rzeka/ bawisz sie fráskami.

Ná Bárbarę.

Jakos mi juz staczysz slabo/
 Folguy sobie mila Barbaro prosze cie.
 Czart rozkatal tego swata/
 Niedba nic choc kto ma lada co przed soba.

Okazuje

Okażnie swoje štuki/
 Alboć niewie że masz w nuremberku towar?
 Ale ty vždy nie bądź głupia/
 Nieznaiomym nieday dudkować przed sobą.
 Niezwierzay sie ledá komu/
 Niepuszczay mni.hów do dobrého miesztania.
 A kaplanów sie wystrzegay/
 Rączey samá záwždy létanie spieway.
 A chcešli mie sluchác dálej/
 Moia Bárbaro niešácuy dobrých ludzi.
 Záwždy ráczey šufay zgody/
 Niech zá cie štáce kto mlotem dobrze robi.
 Moješ odpróc y te wzorki/
 Cysćie tak námá z paciorkowym biczykiem.
 A niedufay w żadné czary/
 A pod pierzem špetny štarošwietcki biéret.
 Wiédzže co masz czynić z sobą/
 Wo liší ogón zá towar nieuchodži.
 A lotrowie / co to widza/
 W oczy pieknie / w kacie šyknia své draby.
 Domyšlayže sie oštatka/
 Wšákés iuž swym džiátkóm márcypan rozdála.
 Do Walká.

Walku

Walku mój / tym mie nie rozgniewaš sobie/
 Ze sie me fráški ti. ~~zom~~ zdádza tobie.
 Bych ia též w nich byl baczył štátek iáti/
 Wierz mi nie bylby tytul ná nich táti.

Epitaph: Kry: Sien.

Tylko cie tu ná zemie šczęšćie vkažalo/
 Dálej cie mieć / Kryštofie / ná šwiećie niechćiało:
 Czy to goržey / czy lepiej? wy sami widzicie/
 Ktožy tego / y tego šwiátá smáť pomnicie.

Z Anákreontá.

Cžežto kto nie miluie / cžežto kto miluie/
 Naciežey kto miluiac láštki niezyskuie.
 Šacnošć w milošći zá nic / fráška obyczáie/
 Ná tego tám naráčzey pátrzáia / kto dáie.
 Boday zdechl / kto sie napřód zlotá rozmilował / (wal.
 Ten wšytek šwiat swaim zlym przykładem popšo=
 Štad walki / štad morderštwá: á co iešče wiecej/
 Nas chře co miluiem / to gubi napřecěj.

Ná podušzke.

C

Szláche=

Szláchetné plótno / ná kterým ležálo
 Owo tak pietné w oczu moich ciálo /
 Przecz tego smutny v fortuny sobie
 Siednác niemoge / aby glorie obie
 Pospolu ná twym wdziecznym mchu ležáły /
 A zobopólnych rozmow vzywáły :
 Wiacéy niesmiém rzec : bo y tak sie boie /
 Że z tych słow zazdrość mysl zrozumie moie.

Ná frálowného.

NJe frásny sie ná slugi / žec sie požarli /
 Trzeżwi studzy z trzeżwiemi pány pomarli.

Ná Striia.

NJe bádž mi Stryiem / Kzymiánie mawiali /
 Kiedy sie komu karác niedawali.
 Bádž ty mnie Stryiem przedšie postáreému /
 Jeno nic nie bierz synowcowi swéwu.

Ná swiętého Oycá.

Swietym cie zwác niemoge : Oycem sie nie wstydze /
 Kiedy / wielki kaplanie / syny twoie widze.

esaa

Do

Do Mikoláia Mieleckiego.

NJe dar iáki koŝtowny / ále co przemoge /
 Damci pare wieszyków / Mielecki / ná droge.
 Bože day bydž sie dobrze ná wŝytkim wodžilo /
 Bys we zdrowiu ogládal / ná coć pátrzac miło.
 Ná mie bádž láŝkaw / iákoš zawždy okazowal /
 Nie byl ten láŝkaw / kto dokońca niemilowal.

Na łakomégo.

NAvmysle prawdziwé bogáctwá zaleža /
 Pod nim srebro / y zloto / y pieniádze leža.
 A temu bogátého imie bedzie sluzyc /
 Ktory ŝeŝcía ŝwoiego umie dobrze vžyc.
 Ale kto vŝtáwicznie leży náđ liczmany /
 Tylko tego sluchájac gđzie przedáyné lany :
 Ten równie iáko pŝczola plastry w vl wkláda /
 A drugi / nic nierobiac / miód gotowy iáda.

Na niesłowného.

Powiém ci prawde / že rad obiecuiŝ /
 A obiecawŝy potym sie nieczuiŝ.

C ij

Fráška

Frášekaby cie zwác: lecz to ieszcze mnieyſza/
Jest w moich ksiązkach fráška státecznieyſza.

Do Páwelká.

Kiedy Żorawie polecą zá morze/
Niebyway czesto/ Pawelku/ ná dworze:
Aby ná tobie nie poſkwalí skóry/
Mnimáiąc żeſ ty z Pigmæolów który.

Ná Mátufzá.

Mátufz wasów/ lepiéy rzec: bo wielka kładziemy
Rzecz pod máta/ kiedy was Mátufzów mówiemy.

Ná Poſlá Papielkiégo.

Poſle Papielki/ Rzymſkiégo narodu/
Dczyſ nas drogi/ a sam chybiaſz brodu.
Náwracay lepiéy niſzli twóy woznicá/
Strzeſz nás tám záwiézc/ gódzie pláczy y teſtnicá.

Ná piiánégo.

Nie

Nie darmo Bachá z rogami mátuia/
Bo piiánégo y dzieci poczuia.
Niech głowá/ niech mu ſłużą dobrze nogi/
Samá poſtawá wkażnie rogi.

Ná goſpodarzá.

Poſádziłeſ mie w prawdzie nienagozréy/
Aleby trzeba mieſá dawác ſporzéy:
Przed toba widze pólmieſtów niemáto/
A mnie ſie ledwie poléwki doſtáto.
Dyablu ſie godzi tákowa bieſiáda/
Goſciem/ czy ſwiadkiem ia twégo obiáda :

Ná Máthemátyká.

Zemie pomierzył/ y glebokie morze/
Wie iáko wſtaia/ y záchodza zorze:
Wiátróm rozumie/ práktykuie tomu/
A sam niewidzi że ma kłóty w domu.

Ná butnégo.

Dz mi go niechwal/ co to przy bieſiedzie
Z zwycieztwoy ná plac/ y z walkami iedzie.

Takiego

C iij

Takięgo wole/ co zaśpięroć może/
 A co z pánkami táncowác pomoże.

Za piiánicami:

Z Jemiá dęsz piie/ ziemię drzewá piia/
 Z rzek morze/ z morzá wšytki gwiazdy žiia.
 Na nas niewiém co ludzie vpátržili/
 Dziwno im / žesmy troche sie napili.

O Prálačie.

Q To bydz musí do frášek wložono/
 Jáko Prálatá iednégo vcczono.
 Białych glów mlodych / y pánów niemálo/
 Za iednym stolem pospolu siedziálo.
 Siedziál tež y ten / com go iuz miánowál/
 Bo dobrej mysli nigdy niezepsowál.
 Mních wedle niego / a po drugięy rece
 Páni co stáržá : sluchayže o mece.
 Na piérowszym mieyscu pánie cálowáno/
 Takže dokońca podávác kazáno.
 Wiec tego nie raz / ale kílka bylo/
 A Prálatowi by káská nie milo :

Bo co raz to go bába pocaluie/
 A on zaś mnichá : wiec mu sie styknie.
 Miał czysćiec práwy ieszcze ná tym swiecie/
 Boday wam táti/ co go miec niechciecie.

Na miernika.

K Jedyście sie tych pomiárov ták dobrze wczili/
 Ze wiećie ile kroć kolo obróci sie w mili :
 Zgádnicieš mi/ wiele rázów / niż ieden raz minie :
 Magdálena pod namiotem žywym dušá kinie.

O Hánnie.

T V góra drzewy nátkniona/
 A pod nią láká zielona.
 Tu zdroj przezroczyšty wody/
 Podrožnemu dla ochlody/
 Tu záhodny wiatr powiewá/
 Tu słowik przyiemnie spiéwa.
 Ale to wšytko za iáie/
 Kiedy Hányy niedostáie.

Do Stánisláwa.

Co mi Sibyllá proroknie minie?
 Zle trzem (powiadała) o iednéy pierzynie.
 Znac/ Staniślawie/ że sie tá pieśń była
 Mym towarzysóm dobrze w głowe wbiła.
 Bom ia sam ieden został z téy družyny/
 Co pociągali ná sie téy pierzyny.
 Oni inż tylko légaia po parze/
 Ja przed sie ziebne samotrzec do zarze.

Epit. Woyc. Krysk.

Placzą cie stárzy/ placzą cie y mlodzi/
 Dwór wšytek w czérni prze cie/ Kryski/ chodzi.
 Abowiém ludzkość/ y dworstwo przy tobie/
 W iednymże zaraz pochowano grobie.

Drugié temuz.

Hispany/ Wlochy/ y Niemce zwiedzivšy/
 Królowi swému cnotliwie sluzivšy/
 Umárles/ Kryski/ y leżyš w tym grobie:
 Mnieš wielki smutek zosťawil po sobie.
 A iž placz prózny/ y žalóšć w téy mierze/
 Tym wietšy y placz/ y žalóšć moc bierze.

Ná Pány.

Cježto mi ná te teraznieyšé pány/
 Siebie nie bacza/ á gania dworzány.
 Wón czas/ pry/ czystych zapásników bylo/
 Szermierzów/ gonców/ áž y wspomniec miło.
 A dzis co mlodzi pácholey umieiz?
 Jedno wšie wino/ iáto w becške/ leia.
 Prawda/ že wielka w slugách dzis odmiana/
 Ale tež trudno o takięgo pána/
 O iákich nam wiece stárzy powiádali:
 Oni sie w meztwie/ w dzielnošći kocháli/
 Dzis leda žyda z workiem pieprzu wola:
 Niedziw/ že rzadko za tarczami kola.

Do gospodiniéy.

Ciebie zla lwicá wogromnéy iáskini
 Nie vrodžila/ moia gospodini/
 Ani swym mlékem Tygrys napawála:
 Gdžežes sie wždy tak sroga vchowála/
 Ze niechceš baczyć ná mé powolnošći/
 Ani mie wspomoc w méy wielkiey trudnošći:
 O ktora sama žes mie przypráwila/
 Ze chodze mało nie tak iáto wila.

W prawdzie żec sie już niewczas odeymować:
 Ja ciebie musze rad nierad milować.
 Ty sie w tym pomni/ mašli mie mieć gwoli
 Żmęj dobrej checi/ czyli ponievoli.

O Stáškú.

Gdy co nie grzechy vslyszy mój Stášek/
 To mi wnet każe przypisać do frášek.
 Brácie/ by sie to wszytko pisać miało/
 Jużby mi dawno pápiéru miesstało.

Do Káchny.

Wzornie cie moie zwiérciádlo záwstydzi/
 Bo sie w nim/ Káchno/ każdy špatny widzi.

O Lifcie.

Njewiem by tá niemoc była/
 Coby sie nie przyrzucila.
 Wczorá mi páni písala/
 Ze po trzy noci nie spála.
 Od tych czasów mi nie smieszno/
 A sam nie spie/ co mie teszno.

Epitáph. Iędr. Zelisláwsk.

W Jegóz gospodzie o wieczorney chwili/
 Zelisláwskiego niewinnie zabili
 Swowolni ludzie: kto chce słowo miłe
 Dac temu grobu/ przeklinay opile.

Do Báltázerá.

Njedziw żec głowá/ Báltázárze/ chorá/
 Siedziáles wedle głupiého doktorá.

Do P. Stępowskiego:

Sam pánnie ścisłás/ sam sie zakázuiesz/
 Sam w vcho szepcesz/ sam/ páwle/ cáluiesz/
 Wszytkos sam zabrał/ ani sie dasz pożycz:
 A ieszczeby cie do frášek niewłożyc?

O gospodiniéy.

Starostá jednéy pániéy rozkazal obiáwić/
 Ze Legatá Rzymskiego w niéy miał postáwić.
 Bá toć/ pry/ Legat prawy/ co go stawiać trzebá/
 Ale w mym domu takim nie dawaiá chlebá.

Ná hárdégo.

N Je badž mi hárdym/ choćias wielkim pánem/
 Jam nie Stárostá/ áni Kászelánem :
 Ale gdy namniéy podwesele sobie/
 Síla mam w glowie pánow równych tobie.

Z A nákreontá.

K Jedyby worek bogátého zlotá
 Mógł czlowiekowi przysporzyć żywotá :
 X sam bych sie inž iáł pieniedzy chowác/
 Zebych sie miał czym śmierci odkupowác.
 Ale iesli niht kupnem nie przyczyni
 Żywotá sobie/ zaž nie glupie czyni
 Kto sie frásnie/ á żywie w kłopotie :
 Jesli masz vmrzec/ á cóž ci po zlocie :
 Ja dobréy mysli záwždy chce vžywác/
 Ja z przyiacióly chce pospolu bywác/
 A iesli Wenus od tego nie bedzie/
 X Bogumila niechay sie przysiedzie.

Ná Sokálskie' mogiły.

Tusmy

W smy sie meźnie prze oyczyzne bili/
 X náostatek gardlá položili.
 Niemasz przecz / gošciu/ zles náđ námi trácić/
 Tažá śmierć móglbys sam drogo záplácić.

Do Iana.

K Adze Janie/ day połóy przedsięwzięciu swemu :
 Bo badž krótko/ badž dlugo/ przecie przydzie ktemu/
 Ze sie czlowiek obaczy : á co mu dziś miło/
 To mu bedzie zá časem wstyd w oczu množilo.
 Te rostosž / która teraz tał drogo šácnieš /
 Pušćiš taniéy pochwili/ gdy prawde poczuieš.
 A tał co ma czas przyniešć / vprzedž go ty ráczey/
 Odmiěń swóy bięg/ á žagle nákreć wczas ináčey.
 Swiádomes słow lástáwých/ y piekney postáwy/
 Šdráde widziš : znayže wiec/ co przyiaciel práwy.
 A ty ó moržka Wenus/ chlušni zraz téy pániey/
 A pómsći sie wzdychánia/ y moich zles ná niéy.

O Doktorze Hiszpanie.

N Asž dobry Doktor spác sie od nas bierze/
 Ani chce známi doczełác wieczerce.

D m

Daycie

Daycie mu pokóy : naydziem go w pościeli/
 A sami przedsie byway wy weseli.
 Już po wieczery : pódźmy do Hispaná :
 Bã wiere pódźmy / ale nie bez dzbaná.
 Puszczay Doktorze / towárzyżu mily /
 Doktor niepuścił / ale dzwi puściły.
 Jedná nie wádzi / dayci boże zdrowie /
 Byieno iedná / doktor ná to powie.
 Od iedney przyszło aż wiec do dziewięci /
 A doktorowi mózg sie welbie maći.
 Trudny (powiáda) móy rzad z temi pány /
 Szedlem spać trzeźwio / a wstáne piány.

O Sláhcícu Polskim.

Jeden pan wielmożny niedawno powieźiał /
 W Polsce sláhcíc iákoby też ná kárczmie siedział.
 Bo kto iedno przyiedzie / to z káždym pić musi /
 A żoná pościel zwłócząc nieboga sie krtusi.

Epitaph: dziećięciu:

Głuze / nádemná plákać niepotrzebá /
 Moia niewinność wnioślá mie do niebá.

Boday

Boday tak wiele tobie przyczynila /
 Ile mnie stroga śmierć lat wkrzywodziła.

Ná mlodość.

Jáko by też rok bez wiosny mieć chcieli /
 Ktorzy chcą żeby mlodzi nie szaleli.

Ná stárość.

B Jedná stárości / wszyscy cie żádamy /
 A kiedy przydzieś / to zás narzekamy.

Ná śmierć.

Błudny świećcie / iákóć sie tu widzi /
 Dośzedlem portu : inż wiec z inšych szydzi.

Ná frásowné.

Wży iednym szczęściu dwie szkodzie Bóg dáie :
 Głupi niewidzi / wiec fortunie láie.
 Bączny co dobrze / to ná wirsch wytláda /
 A co me gmysli / to pilnie przysláda.

Ná

Ná fortune.

W tym sie fortuny rádzic nie potrzeba/
 Choway swe dobrze/ coc Bóg zyczyl zniebá.
 A kiedy bedziéš miał pogode ná co/
 Łapay iéy z przodku/ z tyłu niemáš za co.

O fráfzkách.

Naydziéš tu fráfke dobra/ naydziéš zła/ y ōrzednia/
 Nie wszytkóć mury wiódá máteria przednia.
 Z boków cegle rumieŃŃa/ y kámién Ąiosány/
 W póŃrzodek Ńtuki kładá/ y grus brákwány.

Do miłóćci.

Chybá w serce/ Miłóćci/ proŃŃe/ nieuderzay/
 Ale ná káždy członek inŃŃy Ńmiele zmierzay.

O Ńmierćci.

ŃnieŃnie to rzekłá iedná bialagłowá/
 Sluchájac pieŃni/ w którey Ńá té Ńłowá/
 Kádábym Ńmierćci/ by inŃŃ przyszłá ná mie:
 ProŃŃe/ kto Ńmierćciá/ niech go téŃ mam známie.

Ná vczte.

Ńzelag dam od ^{in Bólu}wychodu/ nie ziem ieno iáie:
 DroŃcy Ńram/ niŃli iádam: zlé to obyczáie.

Do Chmury.

Wó wilem ia tobie Chmurá/
 Ńe przy kuchi bywa dziurá:
 Alés mnie ty niechćiał wierzyc/
 Wolales Ńwym grzbietem zmierzyc.

O tymze.

W Jerze od poczatku Ńwiátá
 Nie byly ták suché látá/
 Oczy náŃŃe to widziały/
 Chmury Ńie w rzekách kápály.

Epitaph. dziećciú.

Bylem oycem niedawno/ dziŃs niemam niéogo/
 Coby mie ták zwał: tátem w dziećci zniŃczal Ńrogo.
 WŃŃytki mi Ńmierćc póŃarłá: iedno Ńmierćc póŃknelo/
 Ąastke licha póŃknelo wŃŃy: ták Ńwóy koniec wzięło.

Do Páwla.

SObra to / Páwle / (můžeš věřyc) škola /
 Gdzie każą patrzeć na poslední kola.
 Człowiek / gdy mu się wedle myśli wodzi /
 Mnima / że prosto / nie po ziemi chodzi :
 Ale nie trwała roskoż na tym świecie /
 Upadnie iako kwiat za kosa lecie.

Ná Sláse.

STaň tu stońcu / á rozdzierw gebe / pánie Slása /
 A už nie bedziem szukać inšého kompása :
 Bo ten nos / coť to geby už ledwé nie minie /
 Ná zebách nam vřáže / o ktorej godzinie.

Epitaph. Wysockiemu.

Rodzilém się w Prusiech / Wysockim mie zwano /
 Umárlem w mlodym wieku / y tu mie schowano.
 W śmierci w teyże cenie mlody / co y stary /
 Napadnili iey ná raz / nie da dorósc miary.

Do Pániéy.

Imie

Jmie twe / Páni / które rad miánuie /
 Naydzieś w mych rymiech czesto napisané.
 A kiedy bedzie od ludzi czytané /
 Miałś przed inšemi / iesli ia co czuie.
 Bych cie z drogięgo marmóru postáwil /
 Bych cie dał vlač y z szerego zlotá /
 (Czego vrodá / y twa / godná / cnotá)
 Jeszebych cie czi trwaley nienabáwil.
 V Mausolea / y Egyptské grody /
 Ostatniéy śmierci próznie bydz niemoga.
 Albo ie ogień / albo naglé wody /
 Albo ie látá zazdrościwé zmoga.
 Slawa z dowcipu samá wiecznie stoi /
 Tá gwaťtu niezna / tá sie lat nie boi.

O miłości.

Różno vciéc / prózno sie przed miłością schronić :
 Bo iako lotny méma piesęgo dogonic :

Ná kogoś.

Wrganiaś psá z piekárniéy : bá ráczey sam wynidz :
 Bo tu iednáť máś dyabla v kucharęk czynić.

O frászkách.

L ij

Komu

Komu sto frászek zda sie przeczysć mało/
Ten síla zlego wytrwac może cało.

O żywocie ludzkim.

Wiedzna myśli/ ktoraś iest daley niż od wieka/
Jesli cie też to rusza/ co czasem czło wieka/
Wierze/ że tam na niebie masz miesopust prawy/
Patrzac na rozmaite swiata tego sprawy.
Bo ledá co wyrzucisz/ to my/ iáko dzieci/
W taki tréter/ że z soba wyniesiem y smieci.
Wiec temu rekaw vrwá / á ten czapke stráci/
Drugi téy krotchwile y wlosy przypláci.
Nakoniec niesfortuna/ albo smierc przypadnie/
To drugi/ choćby nierad/ czacz porzuci snadnie.
Panie/ godnoli/ niech te roskosz ztobá cznie/
Niech dudzy zalby chodza/ á ia sie dziwnie.

FRASZEK

Ianá Kochánowskiégo.

KSIĘGI II.

Ku Muzóm.

W Anny/ które na wielkim Párnázie mieszkacie/
A Ippokrenska rossa wlosy swé maczacie:
Jeslim sie wam zachował iáko żyw státecznie/
Ani mam woleý zwámi rozláczyc sie wiecznie/
Jesli Królóm niezayzrze perel / áni zlotá/
A milsza mi dáleko/ niż pieniádze/ cnotá:
Jesli niechce/ żebyście komu pochlebiály/
Albo ná mie v ludzi niewdziecznych zebrały:
Proszę/ niech zemna záraz mé rymy niegina/
Ale kiedy ia vmre / one niechay styna.

Do Iádwigi.

Wróć mi serce Iádwigo/ wróć mi/ prze bogá/
A niebádz przeciwko mnie tak barzo stogá.

Bo poprawdźcie samego serca / krom ciała /
 Niebacze żebyś iaki pożytek miała.
 A ia trudno mam bydz żyw / iesliże musze
 Stracic lepszą część siebie / a owszem dusze.
 Przeto uczyn tak dobrze: albo wróc indie /
 Albo mi na to miejsce day serce swoje.

O rozwodzie.

Przyšedł chłop do biskupa / chcąc sie rozwiédz z żoną /
 Pytaia go / czemuż tak w oczu twych mierziona?
 A tolim iey niezastał dziewica / Kże mily:
 A Biskup mu zaś powie / O blaźnie opity /
 Przychodzi to na króle / y wysokie stany /
 A nie przynoszą takich plotek przed kaplany:
 A ty chłopie / ieslić sie tak dziewice chciało /
 Mogłeś do Kolna iechać: tam ich iesť niemáło.

Do Plutá.

Ten prózny wacek / Pluto poświęciłem tobie /
 Już tam miéy y pieniądze / y ten wacek sobie.
 Dziwna rzecz / iako ciężko ccza nosić kałete:
 A dziwniey iako cięży / wydawszy monéte. 20

Epita-

Epitáh. Sobiechowi.

Wszyscy ludzie / którzy cie za żywota ználi /
 Sila o twych pieniądzech / Sobiechu trzymáli.
 Ale ia tego doznał w twéy własnéy potrzebie /
 Że nie tyś miał pieniądze / one miały ciebie.

Ná Lipę.

Gościu / siadź pod mym liściem / a odpoczyń sobie /
 Niedóydzie cie tu słońce / przyrzekam ia tobie /
 Choć sie nawysšey rozbiie / a proste promienie
 Ściągną pod swoje drzewa rozstrzelané cienie.
 Tu záwždy chłodné wiatry z polá záwiéwáia /
 Tu słowicy / tu spacy wdzięcznie narzekáia.
 Zmego wonnego kwiatu / pracowité pszczoły
 Biorą miód / który potym szlachci pańskie stoly.
 A ia swym cichym szepem sprawic vniem snadnie /
 Że człowiekowi lácno słodki sen przypádnie.
 Jáblek wprawdźcie nie rodze / lecz mie pan tak kładzie /
 Jáko szcep napłodnieyszy w Hesperyjskim sadzie.

Ná Więniec.

Ten

Ten wianeczek ruciány piękna Greta wila/
 Aby wén nadobnego Klimta przystroila.
 A iáko wieniec/ tak sie miłość iey zieleni/
 A chocia wieniec zwiednie/ miłość sie niezmieni.

Ná R ó z a.

Nadobny sobie kwiat Wenus obrala/
 Kiedyby iego krasa dluzey trwala.
 Lecz co zakwitnie iáko Slonice wznidzie/
 To zasie spádnie ledwe wieczór przydzie.
 Kwi/ pánno/ róza za nowego kwiatá/
 A pómni že tak biezą twoie lata.

Do Pániéy.

Slysćcie Páni/ té fráški/ co teraz czytacie/
 Jesli podleyszé wáshych/ iesze niewygracie.
 Nam ia drugie/ co ierad ná shtych puszcze zwámi.
 A moim bydz ná wierzchu/ to wyzrzycie sami.

Ná l á k o m é g o.

Tenagorzey tego Bóg oddzielil/ ktorému
 Niedawszý pánstvá/ niedal by zayzrzal drugiému:

Alle

Ale dal taki vmysl/ že ná swym przestawa/
 A dla lepszego mienia w trudność sie niewodawa.
 Ow sie w dziale/ mym zdaniem/ dal oszukać márníe/
 Co nigdy syt nie bedzie/ chocia zewszad gárnie.

Do Petriá.

Dawnoc nie stoi owá rzecz/ Petrilo/
 A przedsieć igrac z niewiástami mило.
 Wyiadles wshytki recepty z apteki/
 Dla tey ocietney y niestaley děti.
 Wielka czesc ludzi nie bedzie wierzyla/
 Dec co niestoiac/ przedsie stoi sila.

Z Græckiego.

Jeznam sie tu tym lupóm : ktoli to szalony
 W Marsowym domu przybil ten dar niezdarzony :
 Widze calé szysaki/ tarcze niestrawione/
 Widze dzewa/ y groty nic nienaruszone.
 Gore mi twarz przed wstydem/ á pot przez mie bie/
 Raczey gmach y loznice tym niechay obie/
 A moy koscioł przyshlachci lupy strawionemi/
 Srogi Mars rychley sie da vblagac takiemi.

Do

Do przyiacielá.

N Zrásuy sobie przyiacielu głowy/
 Chocías záwiedzion omylnými słowy.
 Poczetáy ieszcze/ á przypátrz sie pánie/
 Jesli prawdzíwie/ czy mówis omylnie/
 Ze białegłowy ná to sie ćwiczyly/
 Aby nas zá nos prostaki wodzily.
 Ja nic nietwierdze / ale mi ty powieš/
 Kiedy sie též sam pewnéy rzeczy dowieš.
 A ia przestáne ná twóim wyroku/
 Jáko mam trzymáć o téy kósci z bołu.

Do tegoz.

N Lbo znas sydzis/ albo sam wiluies/
 Kótá sie bois/ á kótké miluies.
 Wicc kótá niechces/ á chces ciágnáć kótké/
 Wiere cie ludzje beda miec zá plotké.

Do St. Meglewskiého.

N Meglewski ná ma duše/
 Sawdy sie rošmiać muše/

Wspo=

Wspomniaróšy ná nášého
 Gospodarzá dobrého.
 Ja sobie bżakám w stronę/
 Piesń przyspiewájac one/
 A dla twoiey ochoty
 Jesczem tu od Soboty.
 Pánie niezycz mi škody/
 Jesczes tu ode szrody.

O Kozle.

K Oziel/ kto go zna/ piewšy do półnoey/
 Niemógl do domu tráfic o swéy mocy.
 Dyżczaróšy kogos/ sluchay pánie mlody/
 Proše cie/ niewieš ty moiey gospody?
 A ten/ niech cie znam/ tedy sie dowiéma:
 Jam/ pry/ iest Koziel: idžze spáć do chlěwá.

Ná Piotrá.

N Jeczeto pytam/ Pietrze/ gdzie sie chces przechodžić/
 Abych sie miał ná iedne droge z toba zgodžić.
 Ale gdzieš olwieš ty chces/ to mnie tam nie w droge/
 Bo twého krestwa slucháć iuž dáley nie moge.

S 4

Do

Do Ianá.

Janie mój družba/
 Jeslić sie služba/
 Dobrze nie pláci/
 Nie inżci tráci
 Cnota swé myto :
 Ale sorwito
 Bóg zwykl nágrádzác
 Temu / kto zdrádzác
 Niezwykl nikogo.
 Przeto choć srogo
 Szczęście sie ztoba
 Obchodzi / soba
 Nic nietrwóz : ale
 Trway rowien skále/
 Którey niemoga
 Nawietż trwoga
 Pomusyc waly/
 Kiedy powstały
 Na morzu wielkim.
 Także we wśelkim
 Nieszczęściu y ty
 Bądź niepożyty /

A trway

A trway státecznie/
 Bo nie inż wiecznie
 Fortuna służy/
 Komu podruży/
 Ani porzuci/
 Kogo zaśmuci.

O Kápelanie.

Królowa do mszcy chciała / ale Kápelaná
 Doma nienaleziono / bo pilnował dzbaná.
 Przydzie potym nierychło w czerwonym ornacie /
 A Królowa / Kżemily / długo to sypiacie.
 A mój dobry Kápelan ná ono laiánie /
 Jeszemci sie dziś niekládl / co za długie spánie :

O drugim.

Co sie wam widzi ten drugi :
 Ksieże niebádz ze mszq dlugi.
 Bq to láčno odniesiecie /
 Nie bedzie ieý / iesli chcecie.

Ofiárá.

f iij

Te

Z síć Nikolay swiety m ofiaruie/
 Bo mniéy w starośći co dzień mocy czuie.
 Teraz pod wodą graycie ryby śmieie/
 Nikolay zdycha/ síć wisi w kóściele.

Do Doktorá.

Njewiem podobnoli to co tu rozumowi/
 Posylác (á zle y rzec) frášky Doktorowi.
 Chciawšy sie též popisac z rozumem v niego/
 Za frášky prawie stánie mój rozum przy iego.
 A tak cieniechay prózno Doktorom nie zowe/
 Wyprawo z tego wátpienia moie prostá glowe.

Do Gospodarzá.

Ktd sie widze v ciebie Gospodarzu mily/
 Ale wypic tak wiele nie méy slabéy síly.
 Agdy mi kažesz pełnic sobie/ álbo komu/
 Jakobys rzekl/ niechce cie miec dlugo w tym domu.

Z Græckiego.

Nje z Messány/ nie z Argu tu zapásnik stoie/
 Spárte slawna ia mienie za oyczyzne swoje.

To fortelni: ia iáko slusze ná krew mily/
 Lacedæmonškich synów/ mam zwycieztwo síla.

O Káznodziei.

Pytano Káznodzieie/ czemu to prálaćie
 Nietak sami żywicie/ iáko náuczacie?
 (A miał doma kuchárke) y rzecze/ Mój pánie/
 Kazaniu sie niedziwuy/ bo mam piec set ná nie:
 A nie wziabych tyśiaca/ moge to rzec śmieie/
 Bych tak miał czynic/ iáko náuczam w kóściele.

Do Piotra Kłoczewskiego.

Njechce cie/ Pietrze/ do Włoch drugi raz prowadzić/
 Trášisz sam: á mnie též czas o sobie poradzić.
 Jesli mi w rewerendzie/ czy lepiéy w saianie/
 Jesli mieštać przy dworze/ czy ná swoim łanie.
 Ty bedziesz wczas do tego: á dołades mlody/
 Dziy swiata za času/ y piekney swobody.
 Co wadzi/ póli lata niezayda leniwé/
 Widziec seroko Dunay/ widziec Alpy krzymé.
 Albo gdzie w postrzód morza slawne miasto leży/
 Albo gdzie pod dawny mur bystry Tyber bieży.

Doiedz y Parthenopy / a wyzrysz té lásy /
 Gdzie zlotey różgi szukał Aneas przed czasy.
 Tamże y piekło bedzie / y ogromna skala /
 Z której wiecza Sibylla odpowiedzi dawala.
 Jedź w dobry czas / aby chcieżś ogladał zdrowo /
 A donies to moiemu Jedrzeiowi slowo /
 Ze / dośad go nie widze / musi mie bydz tęsno :
 A tak / łaskawli na mie / niechay bywa spieszno.

Epit. Andr. Bzick: Kást. Cheim.

Wzem sie nieowśzeyti starzyć na té lata /
 Jakokolwiek / iest przedsie godności zaplata.
 Jedzey Bzicki w tym grobie leży polożony /
 Który / acz nie w majątnym domu wrodzony /
 Jednak za dowcipem swym / którym go był hoynie
 Bóg obdarzył / a on im śafował przystoynie /
 Był wziętym w wśech ludzi: siedział w pańskięy radzie /
 Co mu wietśza cześć niośto / niż złoto w polładzie.
 Do Turek postem chodził : Labirynty prawne /
 Jesli iednému w Polsce / iemu były iawne.
 Umart prawie na reku w życziwey żony /
 A leży pod tym zimnym marmózem zamkniony.

Tegóz

Tegóz małzonce.

Anna z Pilce / dwu mezu zacnych pochowałszy /
 A dwu synu / iako dwu żrenic / oplakałszy :
 A zmeżow Kástalantá / y z rodu / w tym grobie
 Leży / który za zdrowia gotowała sobie :
 Białagłowa wzięciwa / y serca wielkiego /
 By w śmierci okrutney było co ważnego.

Do frászek.

Frászki moie (coście mi do tad zachowały)
 Niechce żebyście kogo źle wspominać miały.
 Lecz iesli wam niegmysli cudze obyczaię /
 Niechay karta wystepóm / nie personóm łaię /
 Chcecieli chwalić kogo / chwalcieś / ale skromnie :
 By pochlebstwa iakięgo nieuznano po mnie.
 To też wieździe / że drudzy swęy sie chwaly wśtydza /
 Podobno że chwalnego w sobie nic nie widza.

Ofiára.

Wzphiięy swęy zwierciadlo Łais poświęciła :
 Niechce sie wiedzic czym iest / nie moze czym była.

6

Ná

Na toz.

Gładkość od ciebie / Wenus / ale nie trwa w mierze:
 Bo co ty dasz / to zaśie zniemagła czas bierze.
 Ponieważ tedy widze / że mie twój dar mia /
 Weźmiesz y świadka daru swęgo / o Paphia.

Z Græckiego.

W tym grobie piękna Timas leży pogrzebiona /
 Która przed ślubem wzięła czarna Persephona.
 Na iey mogile wszystkie rowiennice razem
 Swę lubę włosy ostrym wstrzygły żelazem.

Do dziewczki.

Daj czegoś nieubędzie / byś nawiećcy dała /
 Daj czego prózno dawać potym będzieś chciała /
 Kiedyż zmarł twarz zorza / a gładkie zwierciadło /
 Okazuje to na oko / że cie siła spadło.
 Już tam służyć nie beda te pieszczonę słowa /
 Stachniczku duszo moia : rychley / Bądź mi zdrowa
 Marya / łaski pełna : a w reku paćierze /
 Na iakie przy kosciele baba pieniądz bierze.

Teraz

Teraz możesz lecia piękny włos otoczyć /
 Teraz możesz zaśpiewać / możesz w tańcu skoczyć /
 Pochwili przydzie druga / która przydziesz lata /
 Rzeczec / weźm ty kadziel : przystoyniey mnie z swaty.

Do Iędrz. Patricego.

To nie grzeży / Jedrzeiu / że zarazem y ty
 Na sebre stekasz / y ia leb nosze zawity.
 Lepszy fortel rodzeni Lakonowie maia /
 Co sobie iedney dusze wzajem pożyczaią.
 Czemu nam też Bog takiej zgody niepozwoili /
 Aby wždy ieden cieszył / gdy drugiego boli :

Do Doktora.

Owilemci / nie noś mi tych frášek / Doktorze /
 Które tam czasem slyszysz w biskupię komorze.
 Bo frášek / iako sam wiész / mam spotrzebe doma :
 Státku tam ráczey nabierz obiema rekomá.

Do Woytká.

G 4

Pytasz

Pytasz nieteżnoli mie tak samego siedzieć / (dziec.
Tęsknię mie / Woytku / ztoba / kiedyś to chciał wie-

Do Snu.

Snie / który wczysz vmięrać człowieka /
I okazuiesz smak przyszłego wieka :
Wspi na chwile to śmiertelne ciało /
A dusza sobie niech pobuia mało.
Chceli gdzie iasny dzień wychodzi z morza /
Chceli gdzie wieczór gąśnie pozna zorza /
Albo gdzie śniegi paniuia / y lody /
Albo gdzie wyschły przed goracem wody.
Wolno iey w niebie gwazdom sie dzimowac /
I spornym biegom z bliska przypatrowac.
A iako kola wspolcznym miianiu /
Czynia dzwiew barzo wdzieczny ku sluchaniu /
Niech sie nacieszy nieboga do woli /
A ciało / które odpoczynę woli /
Niechay tym czasem tęsknice nieczuie /
A co to nie żyć / wczas sie przypatruie.

Z Græckiego.

By

By sie wšytká nawalność morzka poruſzyła /
By wšytek Rhen zebrana moc Niemiecka piła :
Nigdy nie beda mogli Rzymſkiey ſile ſzkodzić /
Dokad Ceſarz przeważny woypo bedzie wodzić.
Tak y deby korzenia ſwego ſie trzymają /
A suchy niſczemny liſt / wiatry obuią.

Ná frázki.

Al Coż czynić : pianaſtwo zbytnie zdrowiu ſkodzi /
Gra też czeſciey z vtrata / niſ z zyskiem przychodzi.
A nadzieie zaś niemaſ wzajemney miłoſci /
A owá na ſwá ſkode ſuſzy barzo koſci.
Wy tedy / co kto lubi / moi towarzypo /
Piyćie / grayćie / miłuyćie : Jan frázki niech piſze.

Do Woytká.

W oſzem miły Woytku / ziednay ſie z tą panią /
Niech niewola za toba / ani też ty za nią.
Chwale cie / że tam w ſercu niechceſ nic zoſtawić /
Ale zaraz przyiaźni skutkiem chceſ poprawić.
Idź corychley / boć wieczór : á tego iednania /
Ile po rzeczy bacze / bedzie do ſwitania.

G iij

O ſtárym

Ostárym.

Stáry miał Priapismum / niestlédná meke /
 Lecz bylá mlodéy ženie tá niemoc ná reke.
 Bo sie pan czesto párzył w przyrodzoney wánnie
 Co wiecéy / niżli iemu / pomagáło Han nie.
 Potym go vléczyli mądry doktorowie :
 A Páni w pláč mebogá / biádaš moiéy głowie :
 Kiedys ty / mežu / stékal / iam sie dobrze miála /
 A kiedys ty zá sie zdrów / ia bede chorzála.

Do frázek.

Fráški zá wšeteczne was ludzie poczytáia /
 A dla tego was peronie ^uwpálášyc máia.
 A ták ia vpominam / nie mówcie plugáwie /
 Byście potym nie byly z wáláchy ná tráwie.
 Ale mówcie przykládem mégo Nikoláycá :
 Co to niesiesz : gospodze / z odpuszczeniem táycá.

Do Bártolzá.

Bártolzu lisy / á z Hispánska broda /
 Godzienby láski zá swoia vroda.

Alle

Alle pániénki ná cie nie láskáwy /
 Tá k powiádaia / żeš nogiec wácháwy. *Yes 207*
 Co iesli ták iest / štodac y vrody /
 A téy lysiny / y téy czystéy brody.

Do Anákreontá.

Anákreon zdraycá stáry /
 Niemaš w swym lotrostwie miáry.
 Wšytko piiesz / á milnieš /
 A mnie przy sobie zepsuiesz.
 Juž cie moie strony znáia /
 A ná biesiádách spiéwáia /
 Dobra mysl nigdy bez ciebie.
 A ták / slyšyšli co w niebie /
 Smiey sie : bo twé imie dawne
 A dzis miedzy ludzmi sławne.

Ná obraz Andr. Pátr.

Ná wšytkim Patricemu ten obraz iest rowny /
 Chybá to / że ten milczy / á owo wymowny.

Ná zachowánié.

Co

Co bez przyaciół za żywot / więzienie /
 W którym niesmaczne żadne dobre mienie.
 Bo ieslić sie co przeciw myśli stanie /
 Już iako możesz sam przechoway / panie.
 Nikt nie poradzi / nikt nie pożałwie :
 Takżec ieslić sie dobrze pościancwie /
 Żaden sie ztobą nie będzie radował /
 Sam sobie będziesz w komorze smakował.
 Co ludzi widzisz / wszystko podeyżrzani /
 W oczy cie chwali / a na stronie gani.
 Niesłyszysz prawdy / niesłyszysz przestrogi /
 Bydź wiere miały wrósc na lbie rogi.
 Uchoway boże takiego żywota /
 Day raczey miłość / a chocia mniej zlotá.

Do Doktorá

Nie trzeba mi sie wiele dowiadować /
 Kedy ty chodzisz / Doktorze milować :
 Bo która ztobą wieczór pobląznuie /
 Każda nazáintrz piżmem zalátwie.

Z Græckiego.

Nici w mlodéy roskoszy / ani w staréy widze /
 Owey prosto żaluie / a téy sie zaś wstydze.
 Zlé niedośle / ale téż zlé przestale groná /
 Nalepsze gdy dojrzeiz : także téż y zoná.

Ofiára.

Ten pás Gréta postáraszawszy sobie /
 Poświęciłá / można Venus / tobie.
 Tomku zloty / twoia wie kaleta /
 Zład dostala tego pásá Gréta.

O Lázárowych Księgách.

Co wymyslili ci Heretykowie :
 (Bo tak Philozoph Luteranázowie)
 Lázarz on swiety / kiedy znouu ozył /
 Napisał księgi / w które wszystko wlozył /
 Cokolwiek widzial / albo co y slyszal
 Na onym swiecie / gdy pod ziemiá dyshal.
 Ale ich niechcial pokazac nikomu /
 Ani obcemu / ani swoim w domu.
 Aż gdy miał umrzec : na ten czas tam wskazal
 Po Philozophá / y temuż wskazal

One swe księgi : ale zawieszane/
 I nad to ieszcze zapieczetowane.
 I rzecze kniemu : ia śmierć bliższa czuie/
 I tak cie temi księgami daruie/
 Gdyem wszystko włożył / com widział / y slyszal
 Na onym świecie / gdym pod ziemią dyśzał.
 Ale cie prosze / byś ich nie otwieral/
 Aż kiedy także sam bedziesz vniéral.
 Bo tam nic niemasz / czego żywym trzeba :
 Wszystko sie plecie coś okolo nieba.
 Przeto tym czasem inszych rzeczy pytay/
 A moje księgi przy skonaniu czytay.
 A przeczytawszy oddasz ie drugiemu
 Philozophowi także wczonému.
 I tak do końca niech sie podarząia/
 A przed skonaniem tylko ie czytają.
 Tamże przywiedzion mój Philozoph ktemu/
 Ze przysiągl dosyc wczynić wszystkiemu.
 Łazarz w tym skonął : wziął Philozoph księgi/
 Dawnoby w nich był / by nie dla przysięgi.
 Owa tak dlugo leżał w tym rosole/
 Ze one księgi rozłożył po stole.
 Pocznie wartować / ali papier goły :
 Ba to / pry / pismo nie z glebokiey skłoly.

Wiec

Wiec iako czytal / tak też trzymal o tym/
 I podal drugim Philozophom potym.

Do Iędrzeiá.

A Coż rádziej / Jedzeiu : (wszak moze w twoé vszy
 Bepiecznie wszystko włożyć / co mi serce truszy)
 I sam inż baczyć mozesz / że moje posługi
 U tey pániey nie ważne / które zna czas dlugi
 I stateczne / y wiérne : a kiedyby chciała (Iá/
 Prawde mówić / rychley z nich cześć / niż lekkość miá-
 Jakiem ia dary dawal : iakiem rymy składał
 A dzis mie wstydz : bom wiecéy / niż bylo / przykładał.
 Kównalem czesto iey pleć ku rumianey zarzy/
 A ona kramna barwe nosila na twarzy.
 Chwalilem iey niegodné chwaly obyczaje/
 Wiec mi też ma nieprawde fałszem dzis oddaie.
 Przeto póki gniew świeży w mym sercu pánie/
 Póki czlowiek swa krzywde / y wzgardzenie czuie/
 Kátuy mie iako mozesz / a wyrwi z niewoli :
 Niewiesz iako niewdzieczna miłość w sercu boli.

Z Græckiego.

Nie

Nie sadz mie za vmárta/ gošciu mój mily/
 Spiewaczki Mythilenſkiey/ z téy to mogily/
 Człowieczych to rak spráwa/ a taá práca/
 Káda ſie w krótkim czáſie wniwecz obraca.
 Lecz ieſli mie chceſz pytaé o rymy moie/
 Któzym boginie dáry przydały ſwoie/
 Wiédz iżem ſmierci znišla: a póki ſlynie
 Lutnia/ y mówné geſli/ Sappho nie zginie.

Do Ióſta.

Twój mi brát/ Joſcie / powiáda o tobie/
 Zeſ láſkaw ná mie / czego życze ſobie.
 Bo twoia przyiaźń/ którego zwyczaie
 D ludzi chwálne ſwiadectwo mi dáie/
 Sem dobry człowiek: áni ty miluieſz/
 Jedno w kim cnote y ſtátecznoſé czuieſz.
 Przeto zebyſ téz wiedzial ſerce moie/
 Sle té do ciebie krótkie rymy ſwoie:
 Które miéy iáko pewny základ iáki/
 Sem ieſt/ y chce bydz twój ná czás wſeláki.

Nagrobek pánu Chmielowſk.

Wiatry z pólnocnym morzem ná mie ſie zmówily/
 Aby mie niewinného gardla pozbaſwily.
 Y nákoniec dowiodly ſwego: bo ſtárga wſzy
 Biale žagle/ y okret wteſy zdruzgotawſzy/
 Przybily mie do brzegu puſtego ná deſce.
 Tamzem zoſtal: bo wyſcia nie dawálo mieſce.
 A ty/ co tedy plynieſz po gledoſkiey wodzie/
 Dmiey o Chmielowſkiego powiedziec przygodzie.

Do St. Porebſkiego.

Jeſli co waźne ieſt ſwiadectwo moie/
 Porebſki zloty/ Skotopáſki twoie
 W téy wadze v mnie/ zeby ſie mógl do nich
 Theokryt przyznaé: taá ia trzymam o nich.

Z Græckiego.

Alſon pátrzac ná ſyná/ kiedy go ſmoł ſrogi
 Wpoły trzymal/ wyciągnal ácz z boiaźnia rogi/
 Y nienuchybil celu: bo ſtrzała zwierzeciu
 Prawdnie w gardle wtkeńelá/ przy ſámych dziecieciu/
 A ſpráwiwſzy co myſlił/ wedle debu tego
 Luł záwieſil/ znaé ſzczeſcia/ y ota mierného.

Do Marciná.

Wziosophi/ co nad nas vszy lepsze mája/ (ia.)
 O dziwnie wdzięcznych głosiech w niebie powiada:
 Którym ja/ iako prosta/ we wsem wiare dawam/
 Ale na twéy Muzyce/ Marcinie/ przestawam.

Do nieznáiomégo.

Niemaś o co stać/ bych cie wpisał w swoje kárty:
 Bo tam statku niewiele/ a snadź wšytko żarty.
 Ale możeńli wytrwac/ gdy beda kpięz ciebie/
 Powiedz imie co rychley chce cie miec v siebie.

Do Iędrzeiá.

Który mój nieprzyiaciel/ y czlowiek tak srogi
 Trzymał cie po té czasy/ Jędrzeiu mój drogi?
 Kiedym cie ja nabarzięy smutny potrzebował/
 Abyś mie byl w mym ciężkim frasunku ratował.
 Serce mi bowiem żarly troski nienspioné/
 Jakie nieledá komu moga bydz zwierzóné.
 By mi cie wždy nákoniec odeslal byl calo/
 Nie tákby mie nieszczęście moje frasowało.

Ale

Alle cie ná žal wietszy tak do mnie wyprawil/
 Ze y serce/ y dusze przy sobie zostawil.
 Co niewiem iesli czuiesz: ale to czuc prózno/
 Kiedy serce/ y dusza od czlowieka różno.
 Com sie tedy nádzięwał pociechy od ciebie/
 To cie sam ciešyc musze/ zapomniawszy siebie.
 A lekarstwa inšego niewiem téy choroby/
 Jeno gdzieś zgube stracil/ tam iedź po nie sobie.
 A tego sie wystrzegay/ byś/ chcąc serca dostac/
 Nie musial tam nákoniec y sam potym zostac.

Do Stánisláwá.

Powiedz mi/ gdzie sie chowasz/ brácie Stánisláwie/
 Bom cie tak dlugo szukał/ ażem vstal prawie.
 Jakożes mie byl prosil ná obiad do siebie/
 Takzem cie ani widzial/ y iadam bez ciebie.

O Bekwárku.

Bylutnia mówic vmiála/
 Tak by nam w glos powiedziála:
 Wšyscy inšy wdudy graycie/
 Mnie Bekwarkowi niechaycie.

cead

Do

Do Wedy.

Ojto patrząc na łaki / kiedy sie odzieja /
 Nilo patrząc na zdroie / kiedy wode leia.
 Dobra lecie smiotana / dobra szoldra zimie /
 Kiedy vschnie na wietrze / abo w gestym dimie.
 Dobry wieniec bluszczowy : nad wszytko multanki /
 Kiedy grasz / Weda / w lesie / zabynaiac Hantki.

O Alexandrzéch.

Alexander sławna Troie skazil /
 Alexander Persy z panstwa zrazil.
 Alexander vfrasował zaki /
 Alexander powadzil Polaki.

Do Hanny.

Na palcu masz diament / w sercu twárdy krzemien /
 Pierścien mi / Hanno / daiesz : inż y serce przemien.

Nagrobek Mik. Trzebucho.

Kości twe / Trzebuchowski / zamkneta w tym grobie
 Zona / ktoraś zostawil w zalosci po sobie /

Pamięć

Pamięć twoja w iey sercu zawždy bedzie trwala /
 Poti teskliwa dusza nieodbieży ciála.

Temuz.

By Bog dusze za dusze chcial od nas przyjmowac /
 A mogli czlowiek swym zdrowiem cudze odkupowac :
 Ile mi kolwiek wieku naznaczono w niebie /
 Dala bych byla wszytko / mezu moy / dla ciebie.
 Lecz iz na taki frymarkt smierc nierada zwoli /
 A zachowac swa srogosc iednostaynie woli :
 Musze trwac w ciezkim zalu / y trosce po tobie /
 A moia wszytka radosc legla ztoba w grobie.

Do Doktorá Montaná.

Pierwsza / wtora / y trzecia / czwarta wieś / y piata /
 Szosta takze / y siódma / osma / y dziewiata /
 Niewiem / mily doktorze / w ktorey masz krajnie /
 Jam tylko byl w Dziesiatéy / ktora przy Lublinie.

Nagrobek opiléy bábie.

Czy to grób : boday zdrow pil. czyia to mogila :
 Jeno rychlo / inż bych dwie tym czasem wypila.

Niech=

Niechcowa sie rozumieć, należy mnie sporzedy.
 Wściekla babo/ nie piiec do ciebie, tym gorzedy.
 Imie twoie chce slysec, a Szatan ci po tym/
 Wiedziec kto w tamtym grobie/ abo kto w owotym?
 Mieiye sie tedy dobrze: a iako bez piwa?
 Przyuczay sie: niebylam trzezwia iako zywa.

Do Wenery.

Venus/ nieodnawiaj mi iuz przeszley nadzieie/ (ie.
 Niech sie moy nieprzyiaciel (wszak wieisz kto) niesmie-
 Bo lepsza pewna wolnosć/ niz roskosz w atpliwá/
 Ta zawzdy zemna/ a z tey czesto nic niebywa.
 A Nasze troski wniwecz/ wniwecz y staranie/
 Ktorem to zfalzowane k uputem kochanie.
 Podeyżrzany mi twoy smiech/ y twe skodkie slowa/
 Boie sie by nie byla znouu iaka zmowa.
 Jako chcesz: alec tego pelne beda karty/
 Chociać moy placz v ciebie smiech tylko/ a żarty.

Do Dziewki.

A Co wiedziec gdzie chodzisz/ moia dziewko sliczna/
 A mnie tym czasem trapi testnosć vstawiczna.

Jako

Jakoby Slonce zaslo kiedy niemasz ciebie:
 A ztoba y w pol nocy zda sie dzien na niebie.

O roskoszy.

Roskoszy na swiat szerey niepodano/
 Ale do kazdey zolci przymieszano.
 Stad cie potyla/ co twey duszy milo/
 Masz przyiac y to/ co nie kmysli bylo.

Ná historia Troiánska.

NJe dopiero to wiedza/ ze dobrze milowac:
 Wazyl sie przed tym Parys przez morze zeglować
 Dla nadobney Heleny/ ktora iemu byla
 Za zlate iablko piekna Venus namienila.
 Niedbal chocia pogonia miala bydz za ni mi/
 Choc mial tego przyplacic braty rodzonemi/
 Nakoniec swym vpadem/ y wszytkiego domu:
 Smakowala mu milosć/ niewiem iako komu.

Nagrobek Adrianowi dokt.

Smierci/ to niesmiech/ iuz nam bierziesz y doktory:
 A iakoz tu moze bydz dobrej myśli chory?

Jakoby

Bóg

Bóg zegnay Adrianie: niepomoga ziola/
Komu sie na śmierć bierze: musi wsiadać zgoła.

Do swych rymow.

Namy głupie / rymy nieobaczne/
W których iako we zwierciadle znaczne
Nie szaleństwo / idźcie w ogień wszyscy/
A zatlumcie mój postepok brzydki/
Za który sie dlugo wstydać musze:
Serdecznego żalu tu nieruże /
Bo ten w twárdym diamentie ryto/
Aby wiecznie trwał / czego mnie lito.
O przyczynie / przebóg / niepytacie/
Ani mi tey rany odnawiajcie.
Niewdzięczność mie ludzka potepila:
Boday sie źle w rychle zaplaciła.

Do Anny.

Wczora czekając na twe obietnice/
I zabывая nieiako testnice/
Napisałem ci krom rozmysłu wšzego
Ten rym niegladki / skadbyś sercá mego

Grasunt

Grasunt poznala / y myśl vtrapióna/
Anno / twoimi słowy zawiedziona.
Bom vstáwicznie ráchowal godziny /
A szukał twego mieszkania przyczyny.
Chcialemli czytać / tom nic nierozumiał/
Chcialemli zażyć / tom począć nieumiał.
Nakoniec / wziawszy we mólę rękę piórko/
Pisałem: oycá prawdziwego córko
Nieprawie słowna: á w tym mie sen zmorzył/
Gniem vpoкоїł / nadzieie vmorzył.

Do przyjaciela.

Jednego chcieć / y niechcieć / to społeczność práwa:
Gdzie sie myśli niezgodza / tam przyiaźń dziurawa.
Iz tedy na mym zdaniu ty przestać nieraczyś/
Przestane ia na twoim: owa sie obaczyś.

Do Boginiéy.

Bogini / która miłością krasnieś/
A ludzkie sercá według swéy krasnieś
I cieszyś myśli: iesli niewdzięczności
I ty nie lubiś w vprzémey miłości/

Jakoba

Zfolguy

Zfolguj mi mało: owa sie wylamie
 Z tey niepobożney niewolę/ która mie
 Tak zfrasowała/ że y zdrowia niemam/
 No rozumie toż nakoniec nniemam.
 Już mie niewracay tu pierwszey wolności:
 Bo niewiem bych żyć vmiat bez miłości:
 Tylko pan inšy niech mi rozkazuje/
 Jednąś ta/ co iest vprzeymość/ nieczuie.
 A ia/ gdy zbede iarzma tak ciężkiego/
 Náznał twę y łaski/ y vłżenia swęgo/
 Postawie palme złota w twym kościele/
 Która ten napis poniesie ná czele/
 Tobie o možna Venus/ iestem dána/
 Żeś zbydż pomogła niewdzięcznego pána.

Do Andrzeiá Trzecielskiego.

Bogżec záplác / Jedrzeiu/ żeś mie dziś vpoil:
 Boś wemnie niepotrzebne troski vpoil/
 Które mi serce gryzły: iako to bydż musi/
 Gdy czlowieka niewdzięczność opetána duši.
 Wiem dobrze że nie dlugo zemna tey roskosy:
 Bo to wszytko pochwili trzeźwia myśl rosplosy:
 Ale witay mi tá noc wolna od frasunku:
 Któż wiedział/ by tak wiele należało w trunku:

Ná

Ná rym nierozmyslny.

Kto mi káže rym pišac nierozmyslnie/ taki
 Ma wolę przyiac chocia bedzie ledá iaki.

Ná pszoly Budziwiskie

do le° M. P. W. Wilenskiego.

Patrzay iako plodnych pszol niestychané roie
 Okładly/ zacny pánie/ miodem ściány twoie.
 Dobry to znał / iesli bóg dal wieszca myśl komu/
 Że dostatek/ y wieczne potomstwo w twém domu.

Do Gościá.

Bądź ptaká/ bądź zaiaca szukaš po tym bou/
 Gościu/ sluchay méy rády/ staj mało do dworu/
 Pewnieysza tu zwierzyna/ gdzie pełne piwnice/
 Albo gdzie pszoly noša miód za okienice.

Do Pczoł.

Powiedzcie piękne pszoly/ wsak wam ná tym mało/
 Co was tu mimo vle do izby wegnáło:

Odpowiedz.

Dla

La pítanic zle sie ztym odřyc ledá komu/
Tobie w vcho powiemy/ czuim tu miód w domu.

Do Doktora.

Kcydoktorem cie zwác každý može śmieie/
Bo ty nietylko vmiěš zleczyć niemoc w ciele:
Ale y ná dobra mysl maš fortelów wiele:
Wino/ lutnia/ podwike/ to mi to wesele.

O fráškách.

Różno mnie do dziewiáci lat své fráški chowác/
Jáko kšąg mądry ludzie zwykli poprawowác:
Bo tá moia pilnośćiá iuž nic nieprzybedzie/
Bych křěsil/ y nádkřěsil/ fráška fráška bedzie.

O nowych fráškách.

Je teraz po mych fráškách: bo inšé náštalý/
Których poczet ná každý dzieň widze niemáły.
Wiecie ná párgáminie nádobnie písano/
A niektóre y złotym prochem posypáno.
V každéy orzel y pstra čysta šnura dluga/
Spitayže Aristarchá: fráška iáko druga.

Z Anákreontá.

Wodgorški žróbku/ czemu pátrzac krzywo
Czymá ná mie vciekaš pierzchliwo:
Mnimáš žem prostak: ia ná cie osobny
Kžad myslé wložiť/ y muňstuf ozdobny.
A potym wsiadwšy zátoczyć ná dworze:
Ty sie tám pášieš niewiem gdje po borze/
Skaczac sámopáš od mieyscá do mieyscá/
Bo iesze niemáš po swym plecu ieyscá.

Do Anny.

Królowi rowien/ á iesli sie godzi
Mówić co wiecéy/ y króla przechodzi/
Anno/ kto siedzac práwie przeciw tobie
Przypátruie sie co raz twéy osobie/
Y slucha twégo śmiechu przyiemného:
Co wšytkich zmysłów zbáwia mie smutného.
Bo skoro namniéy wzroť sklonie ku tobie/
Słowa niemoge domáć sie w sobie:
Jezyk mi zmiłknie/ plomieň sie w mie kładnie/
W vsu mi piěczy/ noc przed oczy pádnie/
Pot przez mie bié/ dže wšytek/ y bládne/
Tylko že martwy przed tobá nie pádne.

O Pelopie.

O Pelopie ten głos byl/ że go oyciec srogi
 Dwórzył/ y dal na stół/ gdy czestował bogi.
 N ziedli mu tam byli między sobą ramie/
 Czego/ kiedy zaś ozył miał widome znamie.
 Ale Pindarus niechce zwąć obzercę bogá:
 Bo sprosna mowá/ pewna do vpádu drogá/
 A powiada/ gdy bogi Tantalus czestował/
 W ten czas mu sie Neptunus syná rozmilował/
 Y wniósł go do niebá: gdzie potym y drugi
 Był przyniesion Troiáńczyk dla téyże postugi.
 Wiem co posługa zowieš: zly mu byl wárzony/
 Takže chciał spátrzyć/ iáko smákuie pieczony.
 Nagrobek męzowi odzony.
 WŁzu mój mily/ ty już leżyš w grobie/
 A ia trwam ieszcze ná świecie po tobie.
 Ale co żywe/ vmrzecbym woláta/
 Bom tylko ná plácz wieczny tu zostáta.

O miłości.

K To naprzód poczał miłość dzieciáciem malowác/
 Može mu sie záprawde każdy pódziwować.

Ten

Ten widzial/ że to ludzie bez rozumu práwie/
 A wielkie dobra traca przy téy głupiéy sprawie.
 Tenże nie darmo przydal do ramienia pierze/
 Bo tam czesta odmiana/ to gniew/ to przymierze.
 Strzaly znaczą/ że nagle czlowieka vgodzi/
 A z onéy rány żaden zdrowo nieodchodzi.
 Wemnie strzaly mieštaka/ y ten bożek mály/
 Ale mu pewnie wšytki pióra wypadaly/
 Bo sie nieda wypłosyc nigdziey z serca mégo/
 Ani mi odpoczynku pozwoili żadnego.
 Co za rostkoss masz miešćac w suchych košciách moich?
 Żaby już nieczas przeniesć gdzie indziey strzał swo-
 Zepiey swéy mocy ná tych mienkách skostnieš (ich?)
 Bo już nie mnie/ ale mój tylko cień frásnieš.
 Który iesli zatraciš/ kto tak spiewác bedzie? (dzie/
 Z moich tych prostych rimów iesťes staronym wše-
 Które rumianey twarzy/ y oka czarnego.
 Niezámilczą v pániéy/ y chodu snadnego.

O Rzymie.

Jako wšytki narody Rzymowi sluzily/
 Póki mu dostawáto y szczescia/ y síly:
 Takže též/ skoro mu sie powinela nogá/
 Ze wšytkiego náń swiáta vderzyla trwoga.

Ká

fortun=

Fortunnięszy był iezyk: bo ten y dziś mily:
Tak záwždy trwalszy owoc dowcipu/ niż síly.

Do Doktorá.

N Jémam cí začdziekowác mój mily doktorze/
Des mie samého z gosciami zostawil w komorze:
Bom sie im żadna miara niemógł wykuglowác/
Musiałem sie/ iáko bobr/ iacy odkupowác.

Ná Chmurę.

Różno Chmure szniećie mémi wirszykámi:
O tym własnie rzeczono/ karmion ten wronámi.

Nagrobek Annie.

Za twoie dobra wola/ którgs w domu swoim
Zawždy okazowála/ Anno/ goscíom twóim/
Zá dobrá mysl/ y oné wczíwé biesiády/
Godnábys przetrwác bylá trzystoletné dziády.
Ale nam tych roskoszy sroga smierć záyżrzála/
A ciebie práwie z nászych rak nagle porwála.
A chodzis teraz brzegiem niepámietnéy wody/
A my nieszczęścia plączem/ y swéy znacznéy szkody.

Mieccie

Mieccie kwiatki ná ten grób/ pány / y mlódzięncy/
A ięy słáchetné kóści przyodzieycie wieńcy.

Do Mikoláia Mieleckiego.

N A swé zles mie vpoil/ mój dobry Starosta/
Bo czegos snadz niewiedzial/ toć opowiem sprosta.
Mnimasz ty/ że ia tobie klaniam sie dla tego/
Izes syn Woiewody niewiem tam iákiego.
Albo że sie masz dobrze / á zlotá ná tobie/
A ná tych dosyc widze / które masz przy sobie.
Frászka v mnie twé herby / y wsi pełné kmięci:
Hánbá (mówia Grękowie) bohaterstkie dzieci.
A pieniądze tákie sa/ że ie y zli máia/
A co wiedzieć iáko ich dndzy vzywáia.
Ale wieš/ co mie trzyma / y gárníe ku tobie:
To/ iz przodków swych zostác/ masz zá lektóść sobie/
A coć Bóg dal z láski swéy/ tym szafuiesz bącznie/
Sluzac pánu/ y rzeczypospolitéy znacznie.
Chudými niebrakuiesz: ale kto cnotliwy/
W iákimkolwiek badz pierzu/ temuś ty chetliwy.
To iest grunt: inšé rzeczy/ których sie chwytaia
Ludzie prosći/ iáko dym/ wiátry roznašáia.

Do Woiewody.

K iij

Mie

N Jesa/ Woiewodo zacny/ czasy po temu/
 Abych/ czyniac zwyczajon idotyc dawnemu/
 Dsy twoie lutnia bawil/ albo piesniami:
 Cos inšego czlowiek musi miec przed rekami.
 Widzac okiem co sie dzieie: zewszad porostaja
 Srogie wiatry/ zewszad strachu ludzjom dodaja
 Chmury czarne/ gradu pelne/ y trzaskawice.
 Gracz pola bogu zleca/ y swe winnice:
 A pastierz/ multanki pod plaszcz kritic za czasu/
 Wraca bydlo ku domowi z pustego lasu.
 We wsiach zielem kurza: kazdy o sobie czuie:
 Y mnie taz boiazn/ co inše/ y strach zdeymuie.
 Przeto niedziw ze vmilkly me glosne strony/
 Widzac niebo rozgniewane/ y wiek strwozony.
 Jednak škoda puscić sie tak zgora nadzieie/
 Bo to wszytko przyrodzonym biegiem sie dzieie.
 Raz chmury panuia/ y gróm srogi: a potom
 Bóg obdarza swiat pogodą/ y sloncem zlotym.
 Owa ieszcze dobrze bedzie: a co drugiego/
 Padnieli zle/ wiec rozumem podeprzec tego.

Do Montaná.

Jako Laís zwiérciadlo Páphiiéy oddala/
 Kiedy prze lata piérwšey gladkości stradala:

Tak

Tak Jan tobie/ Montanie/ sloyki twe oddawa/
 Bo co mu po nich/ kiedy piżma w nich niesstawa:

Nagrobek St. Zaklice z Czyzowá.

Ty Stánislaw Zaklická položyl swe kósci/
 Nietylko z przodków swoich/ lecz y z swey dzielności
 Dobrze znaczny: bo w kráich postronnych strawiwšy
 Mlodość swoie/ y królóm panóm swym sluziwšy/
 Ostaték wieku swego pospolitéy rzeczy
 Oddal: ktorey/ swych vtrat niemajac na pieczy/
 Darńo zawždy rad sluzyl: bo iako nagrody
 Od téy/ od ktorey wszytko/ chceć za swoje škody:
 Cnota na czci ma dosyc: ta Zaklická slynie:
 Wszytko inše/ iako dym/ albo mgla przeminie.

Dorocie z Michowá zenie iego.

Chęćciálam cie/ mezu mój / zostac twoia zóna/
 Ale y w ziemi leze ztoba pogrzebioná.
 Nigdy nigdy prawdziwa miłość nieumiera/
 Lecz y w ogień wlozóna/ do kósci przywiéra.
 Dziatki mieycie sie dobrze: mnie znym milym wšedy
 Mezem dobrze bydz musi: bez niego nišedy.

Do Druzby.

Zari-

Ariadnes królewic/ iako żywo nieznanoszy/
 Tylko piękna Odate przez sen raz widziaoszy/
 Miłował ją serdecznie: y tak chodził o tym/
 Że musiała być jego poslubiona potym.
 Toż się y mnie przydało/ Družbá moy cnotliwy/
 Że nigdy cie nieznanoszy/ záwzdy był chetliwy
 Do twého towarzystwa: á nié mam w pámieci/
 Bych cie (co téż nié miała pobudka do checi)
 Y przez sen kiedy widział: ále písmo twoie/
 To ciebie oznáymilo / y przed oczy moie
 Przyniosło: żem cie w głowe lepiéy wlepił sobie/
 Niż by mi cie był postal w twéy własney osobie
 Wroty sen rogowémi/ gdy poczyna świtać/
 A Titan swoje konie w lákach káže chwitać.
 Przeto tego bądź pewien/ że cie z témi licze/
 Którym ja sercem prawym wšzego dobra życze.
 A to węzeł iest mocny/ y nád inše trwały/
 Który piękney pámieci córki záwiázaly.

Do Fránciszka.

Ani Olysses/ ani Jason mlody /
 Choć o nich síla stárzy nábiáli/
 Tak wiele ziemié snadz nieobiácháli/
 Jáko ty: który od Tybrowéy wody

Szedłes/ Fránciszku/ przez rózne narody/
 Aż tam/ gdzie nigdy láta niéználi/
 Y ogniów palić ludzie nieprzesáli/
 Prze mróz gwałtowny/ y prze wieczné lody.
 Wiec y w to niewierz/ áby w téy kráinie
 Medea iáka/ y Circe niebyła/
 Która by ludzi obracała w świnié:
 Tak się tu dobrze druga wycwiczyla/
 Żeby te same/ co tak bázro slynie/
 W niedzwiedzia Circe łatwie obróciła.

Ná Most Wárszewski.

Nieublagana Wisto/ prózno wstrzasasz rogi/
 Prózno brzegóm gwałt czynisz / y hámuiesz drogi.
 Nálazł fortel Król August/ iako cie miał pożyć/
 A ty musisz te swoje dobra myśl polożyć:
 Bo krom wiosel/ krom prumów/ inż dziś sucha noga
 Twóy grzbiet niemieżdżony wšyscy deptać mogą.

Ná tenze.

To iest ón brzeg szczęśliwy/ gdzie ná czasy wieczné
 Litwa/ y Polšć mają seymy mieć społeczné.

A ten/ który to wielkim swym stáraníem spráwił/
 Aby inż wiec żadného wstretu niezostáwił/
 Wisle/ która niezáwždy przewoźniká slucha/
 Mostem spetal: bród wielki/ ale droga sucha.

Ná tenze.

Niewoła dziś przewoźnik/ Wsiáday kto ma wsiádać/
 Niebezpieczno sie wozić/ gdy mroźk pocznie pádać.
 Słysz/ mam ja zegar w mieštku/ który póki biie/
 Poty też y gospodarz/ co go noši/ piie.
 A ty spi przewoźniku/ niedbájac ná gošcie/
 Bys y darmo chciał przewiešć/ ja wole po mošcie.

FRASZEK

Ianá Kochánowskiégo.

KSIĘGI III.

Do gór, y lásow.

Susokie góry y odziane ląsy/
 Jáko rad ná was patrze/ á swé czasy
 Młodšé wspomínam/ które tu zostály/
 Kiedy ná státek człowiek málo dbály.
 Gdziem potym nie byl: czegom nieškostowal:
 Jázem przez morze glebokie žeglowlal:
 Jázem fráncuzy/ ia Niemce/ ia Wlochy/
 Jázem náwiedzil Sibylliné lochy.
 Dzís jał spokoyny/ iutro przypasány
 Do mieczá rycérz: dzís między dworzány
 W páńskim palacu/ iutro zášie cichy
 Kšiadz w kápítule: tylko že nie z mnichy
 W šárey kápicy/ á z dwoiákim plátem:
 A to czemu nie: iesliže Opátem.

Taki był Protens / mieniać się to w smoka /
 To wdiesz / to w ogień / to w barwę obłoka.
 Dalej co będzie : srebrne w głowie nici /
 A i z tym trzymam / kto co wczas wchwici.

Do Pána.

Bog tylko ludzkie myśli wiedzieć może /
 A ku dobremu samże dopomoże :
 Ale cokolwiek przeciwnego iemu /
 Dobrze nie padnie / by wiec nayediszemu.
 Wszytko wiesz / panie : zgub co przeciw tobie /
 A zdarz iako pan / coś v lubił sobie.

Do gościa.

Gościu / własną twarz widzisz przeważnéy Didony /
 Obraz pozorny / obraz pięknie wystawiony.
 Takam była : ale myśl różna od téy sławy /
 Która mie zła podkłada za mé chwałné sprawy.
 Bom Aneasá iako żywa nie widziála /
 Anim w Trojańskie burdy Afriki poznála :
 Ale vchodząc lożá Jarby srogiego /
 Puscilám się na ostrosć mieczá smiertelného.
 Kto cie ná mie podbórzyl / Miaro niechutliwy / (tliwy :
 Des swym kłamstwem śmiał zelżyć żywot moy cno-

Z Anákreontá.

Nedbałem nigdy o złoto /
 Ale tylko prosił oto /
 Aby kufel stał przedemną /
 A przyiaciel piiał zemną :
 A tym czasem robotnicy
 Pieczą mieli o winnicy.
 To wszytko moie staranie /
 To skarb / złoto / y zebranie.
 Ani dbam o Káştelana.
 Trzymając się mocno dzbaná.

Z Anákreontá.

SKoro w reke wezme czasę /
 Wnet zelba troski wystrásze :
 Wiec iż mni mam / że mam wiele /
 Stad mi lácno o wesele.
 Wieniec musí bydz ná głowie /
 A frászka wшыscy panowie.
 Kto się chce bić / obuy zbroie /
 Ja przy kufli przed sie stoie :
 Bo tak mni mam / iż vpitym
 Lepiey leżec / niż zabitym .

Ná lipę.

Czony gościu, iesli sprawa mégo cienia/
 Vchodzisz gorącego letnich dni promienia.
 Jeslić lutnia ná łonie / y dzban w zimnéy wodzie
 Tym wdzięczniejszy / że siedzisz y sam przy nim w=
 Ani mie zá to winem / ani póy oliwa : (chłodzie :
 Buyné drzewá nalepiéy dżdżem niebieskim żywa :
 Ale mie ráczéy dárny rymem pochwalonym /
 Coby zazdrość uczynić mógl nietylko plonym /
 Ale y plodnym drzewóm : á nie mów / co lipie
 Do wirszów : skaczą lásy / gdy Ophæus strzipie.

Ná lipę.

Przypátrz sie / gościu / iáko ón list mój zielony
 Předko wwiadł / á iuz mie przyrzec z každéy strony :
 Co mniemasz téy przygody nagléy zá przyczyna :
 Ani to mrozów / ani wiatrów srogich winá :
 Lecz mie złégo póety wirsze záleciały /
 Tak iż mi tylko prze smród wlosy spásć musiały.

O Mikoszu.

Ktosz kotá przeciagnął / Jan sie rzezał w koszu :
 Rzeczé ten poslední : powiedz mi / Mikoszu /

W ón

W on czas / gdys kotá ciągnął / albo snadź kot ciebie /
 Gdzieś byl stryczków tak předko dostał ku potrzebie :
 Ktosz ná to : dádzá mnie powrozów / gdy proše /
 Bo pięknie wysuszywszy cálo ie odnoše :
 Lecz ty / brácie / ináčéy z ludźmi sie spráwuiesz /
 Pożyczysz / porzeżesz wšytko / y popsuiesz.

O miłości.

A iuz pókóy Prometheús / lecz ia miásto niego
 Jestem przybit ná rogu Kaukazu snieżného.
 Mnie orlicá serce żrze / które ná swé meki
 Odrasta / y żywi zwierz lákomy przez dzieki.
 Ma pókóy Andromeda / lecz ia przytowany
 Do skały / prze cudzy grzech podéymnie rány.
 Do mnie plynie wieloryb / rozdárwszy pasczke :
 Gdzie ia mam rády szukać : gdzie sie ia wcieke :
 Rátuy meżny Herkules / rátoy Perseu sławny /
 A odnów (ienoby wczas) ná mnie przyklad dawny.

Do miłości.

Długóz masz / o miłości / frásować mé láta :
 Czy podobno przed czasem chcesz mie zglądzić z swiá-
 Nie tegoć zasłużyły wdzięczne rymy moie / (tá :
 Które od vmarżlégo mozá imie twoie

Koziołsty

Rozniosły aż do brzegu Murzynskéy granice/
 Gdzie wieczny znóy pánuie / y wieczné cieplice :
 A ty mie za to zabiy o rozboycá srogi/
 Aby nietylko Orpheús wystawiajac bogi
 Był pioróznem trozebym zwysoká przerażon/
 Ale y ia od ciebie za swoje chec skázon.
 Jednak abo nie káždá krwáwa twojá rána/
 Abo znóšna niewola v wdziecznégo pána.
 Tákli ty chceš / tákli to niešie szczęście moje/
 Niechce przéc / mam czym ciešyc smutné serce swoje.
 A ty przebog niezayrzy / gniéwli to twóy czuie/
 Láskeli / niech do śmierci te iedne miluie.

Do miłości.

Gdzie teraz ono iáblko / y on fleynot drogi ?
 Który mógl zahámowác nieścignioné nogi
 Pierzchliwéy Atalanty : gdzie tášma szczęśliwa/
 Która sercá / y myšli v pomnych dobywa :
 Ciebie ná pomoc wzywam / ciebie ó miłości/
 Któréy z wieku vzywá swiát dobrotlivości.
 Która spómnych żywiołów gniéw spinaš láncuchem/
 Dná mozkiego / y niebá siegaš swoim duchem.
 Zwóm srogóšc odéymnieš / y Dubróm pólnocnym/
 Dzyté serce dáieš boháteróm mocnym :

Ty

Ty mie rátny / a swojá strzala vzloconá /
 Vgódz w serce / a okróć myšl nieumožná
 Zapámietaleš dziewki / któréy ani skótiem
 Człowiek dogonic może / ledwé zayzrec okiem.

Do miłości.

Wzlatkó skrzydlátych miłości/
 Szafárko tróš / y rádošci :
 Wsiádz ná swóy wóz vzlocony /
 Białym Lábecióm zwierzony.
 Pušc sie z niebá w snádnym biegu/
 A staw sie ná Wišlnym brzegu /
 Gdzie ku twéy czci oltarz nowy
 Stáwie swá reka darnowy.
 Nie damci krwáwéy ofiary :
 Bo co máia srogié dáry
 V boginiéy dobrotliwéy
 Czynieš y swiátu žyczliwéy ?
 Ale dam káždídló wonné /
 Któré nam kráie postronné
 Posyláia / dam y šliczné
 Žiolá ro swych bárwách rozliczné.
 Máš fiolki / máš leliá /
 Máš máieran / y šalwiá.

Máš

Máš

Masz wdzięczny swoy kwiat różany/
 To biały/ a to rumiány.
 Tym cie blagam o królowa
 Bogatego Cypri/ owa
 Albo różne serca zgodziś/
 Albo y mnie wyswobodziś.
 Ale raczy nas oboie
 Wzów pod złote iarzmo swoje/
 W którym niechay ci służywa/
 Póki ia/ y ona żywa.
 Przyzwól o matko miłości/
 Szafar ko tróść y radości:
 Tak po świecie niechay rozedzie
 Twoia władza wieczna bedzie.

Do Dziewki.

Jeśli to rada widziś/ a życzyś mi tego/
 Abych prze cie vżywał strasunku wiecznego/
 Cóżci rzec/ dziewko sroga: poprowadzie iam tobie
 Inaczezy to zadzialal/ a co dzis na sobie
 Odnosze/ dzieie mi sie nad moie zaslugi/
 Ledwe taki na świecie niefortunny drugi.
 Czego daley chcesz po mnie: czy iesze watpliwá
 Moia chec przeciw tobie: noc w myślách testliwa/

A té

A té ogniste gwiazdy rozsiane po niebie
 Swiadkiem/ że nic milszego niemam okrom ciebie.
 Czy zgotá niechcesz/ abyś sluge zemnie miała?
 Poprowadzie/ by sie miłość z rozumem sprzagała/
 Wzgardaby miała ruszyć każdego/ a iuzby
 Lepiey sie odzrec zaraz y pana/ y sluzby.
 Ale co potym? miłość ma swe obyczaje/
 Zna co lepiey/ a przed sie przy gorzszym zostaje.
 A ty/ iesli nadzieie chcesz o lasce swojej
 Zgasic wemnie/ iuz dawno pragniesz smierci moiej.

Do Poetów.

Jako Chiron ze dwoiej natury zlozony/
 Wzgore czlowiek/ a na dol kon nieobiezdzony/
 Kad byl kiedy przyjmowal do swey lesney sopy
 Nauczzonego syna pietney Kalliopy/
 Na on czas/ gdy do Kolchów rycerze wybrani:
 Plawili sie przez morze po kozuch barani:
 Rowniem wam y ia tak rad/ zacni poetowie/
 A iesli v Chirona emi bohatirowie
 Przyjmowali za wdzieczne wieczera vboga:
 Bo tam wshytka czesc byla mleko z swiniá noga.
 Niegardzcie y wy tym/ co dom vbogi niesie/
 Bo iako Chiron/ takzec y ia mieskam w lesie:

Bedzie

Bedzie sér/ będzie szoldra/ będą wonné śliwy/
 Każećieli też zágrac/ y ná tom ia chcíwy.
 Owa prosto będziecie zemnie mieć Chironá/
 Tylko że ia nie włóczy za sobą ogoná.

Do Opátá.

W Jędzje potym/ Opácie/ iáko grác z Biskupy:
 Bo baczac/ zec wygránéy vbywálo kupy/
 Pokryles dudki w gebe / czyniac te postáwe
 Ses przegrat: lecz z ráchunku miał riadz inšá sprá-
 A pláci kryć: wieccí też došiągl piésćia geby/ (w a.)
 Ze zniéy dudki wypadly: dziekuy že nie zeby.

O Kolniérzu.

Wradzmy sie rády czúey/
 Kolnierzli to v delúey/
 Czy delija v kolniérzá/
 Ná grzbiecie cnégo rycérzá.

O swych rymiéch.

Ja ináčey nie piše/ ieno iáko žiie/
 Púané moie rymy/ bo y sam rad piie.
 Nie mierzi mie biešiadá/ nie mierzá mie žarty/
 Podczas y czepiec/ wiec też pełné tego kárty.

Co po Sykofánciúey: chceš mie miáry w žyciu
 Náuczyc/ á sam/ ríeže/ nošiš diablá w kryciu.

Do Sašiá dá.

Wósmiéy sie/ dobry sašiedzie/
 Lisowáty przy biešiedzie/
 Pil z tušá práwie sporego/
 Táť iž tylko brode z niego
 Widác bylo křofosowá:
 Wyrwal sie křoš z predká mowá/
 Towáryše/ křo to náše
 Lisem obrámoval cháše:

Do Reiny.

W Kólewno moia (wšak cie tež táť zowá)
 Iž sie niemoge zobopólná mowá
 Umawiac z toba/ rad y nie rad muše
 Zléćic to písmu/ á tym čiešyc duše
 Swá iátoťolwiek/ tušac iednáť sobie/
 Ze tá moia chuc będzie wdžieczna tobie.
 Szešćliwa kárto/ čiebie ona swémi/
 Piáštowác będzie reťomá šlicznemi/
 Čiebie obeyžrzy wdžiecznym okiem swóim/
 A ócz podobno prózno drudzy štoim/

Ty tak mozesz bydz sczesna / ze cie swemi

Wdziecznie calnie vsty rozanemi.

Godzies to czlowiek mogl nalesc iacie czary /

Zeby sie vmial przewirzgnac w swé dary?

Do Iana.

Janie / cierp iako mozesz : przydzie ta godzina /
Ze ludzióm zlym bedzie swa zaplacona wina.

A Bóg pomści niecnoty / y faleszney zdrady /

Ktoras odniost za swa chec swiezemi przyklady.

Czys ludzi nieznal? czys tak rozumial / nieboze /

Ze ciernie inszy owoc / niz tarntki / dac moze?

Albo wilt niemial skodzic rogatemu stadu /

Albo waz miał za czasem przestac swego iadu?

Daremnas pracą podial / czyniac dobrze zlému /

Bo sie on nieodeymie przyrodzeniu swemu.

A ty sam siebie winuy / bo / co cie dzis boli /

Stad idzie / izes ludzióm obludnym byl gwoli.

Dla ktorych cos ty czynil / a ci tez czym ci to

Placili / niechay wsfytko swiatu bedzie skrito.

A sam bys mogl zapomniec / snadzby lepiej bylo /

Bo serce swymze zalem czesto sie zwalczylo.

Nakoniec masz drog wiele krzywody swey wetowac /

A to bych wolal / niz sie vstawnie frasowac.

Alle

Alle mezem bydz trzebá / ani dbac na owe
Zmyslone skargi / bo to lzy krokodylowe.

Do kogos.

Wz to / iako to / kiedyś zdrow / a pitesz do mnie /
Podobnoc y ia moge podpici sobie skromnie.

Alle / kiedy ty puszczasz krew / czemu ia pite?

A nieobeszlo mie to azem nalal szue.

Ná Hæretiki.

Wo co wy Hæreticy w kosciele bywacie?

Kiedy ceremonie za smiech sobie macie?

Jesli zla w oczu waszych msza / y processia /

A za lepsze lakomstwo / y ta ambicia?

Wyymi / nieboze / bierzmo pierwey z oka swego /

A potym zdzieblka siegay w oczach v drugiego.

Chwalisz iako w twym zborze dobrze nauczaia /

A przedsie tam sie cisniez / kedy rozdawaią.

A iesli ieszcze zniczym odiedziesz do zony /

Jakobys wode swiecil / albo tez krzciel dzwony.

Do Pawla.

Pawle

Wzrole/ niebądź tak wielkim panem do swęy śmierci /
 Bys mie kiedy znać miemiał/ choć w tęy niskiey sierci.
 Bom ia tobie rád służył ieszcze w stanie mnieyszym/
 A choć to śmiešno bedzie tym ludzióm dwornieyszym/
 Ia szczęście tak ścaciue/ że wczciwym cnotom
 Czynie cześć wietszą/ niżli bogatym klincom.
 A czemu? bo pieniedzy y zli dostawiaia/
 A z cnotą sami tylko dobzy spółek maia.
 A ieslibysmy klaniać pieniądzóm sie mieli/
 Pewnieby tego po nas y Żydowie chcieli.

Do Stánisláwá.

Nie przez pochlebstwo / ani złoté dary/
 Jako té lata zwykły terażnieysze/
 Ale przez cnote ná miejsce ważnieysze
 Godziś/ Wapowski/ iáko zwyczaj stary.
 Szczęśliwé czasy/ kiedy giermak ścary
 Był tak pocziwy / iáko té dzisieysze
 Jedwabné bramy co raz kosztownieysze:
 Wprowdzieć nie było kosztu ná mástary/
 Ale był záwždy kón ná staniu rzezwi/
 Dzewo/ tarcz pewna/ y pancérz ná ścienie/

Szás

Szablá przy boku/ sam páchołek trzezwi
 Nie szukał pierza/ wyspał sie ná śienie/
 A bil sie dobrze: boday tak vboga
 Dziś Polśká byla/ y poganóm sroga.

Z Græckiego.

Same do swęy obozy woly rozpusczone
 Przybiegły z gór/ gwałtownym dęszem vmoczone/
 A vbogi Tirimách pod wysokim debem
 Spi wieczny sen/ pioronem wspiomy trozebem.

O Nécie.

Garda Neta/ iż gládkość swą do siebie czuie/
 Wiec kiedy ia pozdrowie/ ani podziękue.
 A zarwieżeli wieniec v nięy przededzwiami/
 Wdepce go záwždy w ziemié hárdemi nogami.
 O zmárski/ ostarości/ bywaycie co precęy/
 Owa rośńé namowy beda wazyc wiecéy.

O Hektorze.

Hektor

Hektor

Hektor dal miecz Aiasowi/
 Aias dal pas Hektorowi.
 Hektor pasem vwiązany
 Bystremi konmi targany.
 Aias także popedliwy
 Wrażił w sie miecz nieszczęśliwy:
 Tak między nieprzyjacioly
 Wpad nie sie y dar goły.

Do Mágdálény.

Wkaż mi sie/ Mágdáleno/ vkaż twarz swoie/
 Twarz/ która prawie wyraża różę oboie.
 Wkaż złoty włos powiewny/ vkaż swé oczy
 Gwiazdom równe/ które przedki krag niebá toczy.
 Wkaż wdzięczne vsta swoie/ vsta różané
 Perel pełne/ vkaż pierśi miernie wydane/
 A reke alabástrowa/ w której zamknioné
 Serce moje: ó glupie/ ó myśli szalone/
 Czego ia pragne? o co ia nieszczęsny stoie?
 Patrząc ná cie wšytkę władza strácićem swoie:
 Mowy niemam/ płomień po mnie tájemny chodzi/
 W všud zwiéł/ a noc dvoista oczy záchodzi.

Do

Do frászek.

Frászki nieprzeplácone/ wdzięczne frászki moie/
 W które ia wšytki kláde tájemnice swoie.
 Bądź láskawie fortuna zemná postepuie/
 Bądź ináczey/ czego snadź wiecey sie náyduie/
 Obráliby sie kiedy kto tak pracowity/
 Zeby zwás chciał wyczerpác vmysl mój zakrity/
 Powiedźcie mu/ niech próžno nie frásuie głowy/
 Bo sie w dziwny Labyrint/ y błád woda tałowy/
 Szád żadna Ariádna/ żadne klebki tylne/
 Wywieźć go moc niebeda/ tak tam ściężki mylne.
 Ná koniec y sam cieślá/ który to mistrzował/
 Aby tu rogátęgo chłopobyłá chował/
 Nie záwždy do wrót tráfi/ aż pióra zšychtuie
 Do ramienia/ toż ledwé wierzchem wylátuie.

Do Ianá.

Jeśliż tá o iáka roskoš ma człowiek cnotliwy/
 Gdy wspomina ná przeszly wiek swóy swietobliwy/
 Ze ani wiary zgwálcił/ ani iáko żywo (wo:
 Ku trzymódzie ludzkiej przysiágl ná bóg żywy trzy-

Nij

Wies

Wieleś ty/ Janie/ sobie pozyskał radości
 Na czas potomny/ z tey to niewdzieczney miłości.
 Bo co ieno kto komu albo mówić dobrze/
 Albo y czynić może/ oboies to szkodzi
 Wypelnil/ czego serce niewdzieczne przechować
 Niemogło: a tak przecz sie daley masz frąsować?
 Owszem vmysl swój vtwierdz/ odeym sie swey woli/
 A szesćciu na złość nie bądź dlużej w tey niewoli.
 Trudno nagle porzucić miłość zastarzała/
 Trudno/ lecz sie już na to vday myśla cała.
 To samo zdrowie twoie/ na tym wšytko tobie/
 Można/ abo niemožno/ przelom to na sobie.
 Panie/ iesli należy tobie sie zmiłować/
 A możesz y w ostatnim zginieniu ratować/
 Weyrzy na mie smutnego: a iesli cnotliwy
 Żywot mój/ oddal ten wrzód odemnie škodliwy/
 Który wkradłszy sie / iako gnusność/ w skryté kóści/
 Wygnał mi wšytki prawie z serca mé radości.
 Już nie o to ia stoie/ by mie miłowała/
 Albo/ co niepodobno/ cnotliwa bądź chciała/
 Sam zdrow bądź pragne/ a ten ciężki wrzód položyc:
 Panie, za mą pobożność chcięć mi to odložyc.

O Miłości.

Głód

Głód/ a praca miłość kazi/
 A ostaték czas wyrazi:
 Komu to wiec nie pomoże/
 Do powroza mieć sie może.

O tężze.

Jako ogień/ a woda różno siebie chodzą/
 Tak miłość/ a powaga nigdy sie niezgodzą.
 Dobrzeby sie niekłaniać nieprzyiacielowi/
 Ale tym sakiem miłość już oplátnie łowi.
 A im sie kto chce meźniey popisac w tey mierze/
 Tym wiecéy śmiechu na sie/ y blaženstwa bierze.
 A przed sie abo musim porzucić ten státek/
 Albo nam (to rzecz pewna) szaleć na ostaték.
 Telefów rozum chwale/ y przy tym zostane/
 Bo ten czym był postrzelon/ tymże goil rane.

Do Miłości.

Jam przegral/ ia miłości/ tyś plác otrzymála/
 Tyś mie prawie do zimney wody już dognała.
 Widze swój bład na oko/ y prózne nadzieie/
 A przed wstydem/ y żalem serce prawie mdleie.

U iij

Ku

Ku temuś mie křesowi swym pochlebstwem wiodlá/
 Abyś mie času swęgo tak haniebnie zbodlá.
 Zbodláś mie/ á ten zastrzał twoy melutošciwy
 Mnie byďz pámiety musi pókim iedno žywy.
 Acz y žywot w twoych reku: á iesli lišoši
 Twęy nádemná niebedzie/ iam zginál w mišoši.
 Zginálem/ á lzy moie dořonáć mie májá/
 Które mi z ocy plynáć nigdy nieprzešlájá.
 Postaw šlup marmórowy/ znať zwycięžtwá twęgo/
 Na nim zawieš zewloki poimánia swęgo.
 Zewloki iákie widžiš/ y kořyšć w boga/
 Bo w Tyránštwie twym ludzie z bogáćieć niemoga.
 Cokolwieć iest/ twoy šup iest: weźmi napřod z glowy
 Nápoly inž przewiedly wieniec šiolkowy.
 Potym lutniá/ á przy nię pieśni žalošciwé/
 Ná iákie sie zdobyło serce nieščešliwé.
 To tež nocny přewodník/ šwiěćá opalona/
 A brón w poznych przygodách nieráz došwiádczona.
 Jest co wiećey: fácelet lzami napoiony/
 Wnim obráczká ze złotá/ w pomineť plony.
 A náwet miešek próžny: toć wyšluga mojá/
 A ná ten čas/ mišoši/ ze mnie kořyšć twojá.
 Ná którey přeštan/ proše/ á mnie nieščešného
 Š wšymá pušć do domu/ iáko z tãrgu zlégo.

O du-

O duzy.

Powiem/ chocia nie grzezy zda sie rozumowi/
 Trudno wytrwáć o iedney duzy cžlowiećowi.
 Bo iedná ma byďz w ciele/ á druga w kálicie
 Křom téy trudno/ křom owęy žle žyc/ iáko wiećie.

Do Łask.

Wam swé nieščešné rymy/ wam swé šmutné štrony/
 Šgodné Łáski/ oddawam/ žalem zwycięžony.
 Táki w pad w mym sercu mišošć wczynilá/
 Ze mie tylko cieni został/ šámęgo zniščilá.

Do Doktorá.

Křášká/ á Doktor/ to ša dwie rzezy přećiwné:
 Přeto v mnie/ doktorze twé žadání dziwné/
 Ze do mnie šleš po fráški/ tak dáleko k temu/
 Já iednáť došyc cžynie rořkazaniu twemu.
 Ty štrež šwoiey powagi/ niebaw sie fráškami/
 Ale mi ie odesli přećkimi nogami.

A nie-

A niedziwuy sie / że ie tak drogo szacnie /
Bo chocia frászki / przed sie w nich doktory cznie.

Na dom w Czárnolesie.

Panie / to moia praca / a zdarzenie twoie :
Racysz blogostawienstwo dac do konca swie.
Inszy niechay palace marmórowe maia /
A sczerym zlotoglowem sciany obiaia / (stem /
Ja / panie / niechay mieszkam w tym gniazdzie oyczy=
A ty mie zdrowiem opatrz / y sumnieniem czystem.
Pozywieniem wczirwym / ludzka zyczliwoscia /
Obyczaymi znośnemi / nieprzytra staroscia.

Do Pána.

Panie / co dobrze / raczy dac z swey strony /
Lubo prośony / lubo nieprośony.
A zle oddalay od czlowieka wszedzie /
Choc go kto prosić nieobacznie bedzie.

O Frázkách.

Frászki

Frászki tu niepoważne z statkiem sie zmieszaly :
Komuby drugie rzeczy wiec niesmakowaly /
Wziawszy swa czesc / ostatek drugim niech podawa /
Ty to wolisz / a ow zas przy owym zostawa.
A ia iako bogaty kupiec w sklepie wielkim /
Kozkladam swe towary cudzoziemcom w szelkim /
Tu bisior / tu kostery / tu Wloskie zaponki /
Sam daley polhatlasie / y czarne pierścionki.

Do Káchny.

Do sukni znam zalobe / znam y po podwice :
Kasiu / to nie zaloba / wbielone lice.

O Láziebnikách.

Láziebnicy / a kurwy / iednym kształtem zija /
W teyze wannie y zlego / y dobrego myia.

Do Páwła.

Chcialem ci pomoga bog kiltá troc powiedziec /
Lecz / kiedy czas do ciebie / trudno Pawle wiedziec :
O którym iesli ieszcze y dzis sie nie dowiem
Com mial rzec pomoga bog / toc bog zegnay powiem.

O

Do Wo-

Do Woiewody.

Zamieštkalem do stolu twého / Woiewodá /
 Z czego zarazem dwoiá potkala mie škoda :
 Jedná izem domá iadl : druga že sie boje ^o (ie.
 Bys nie rzekl / zem wzgardzil chec / y wieczersa two-

Do Káchny.

Choć znaš wczynność moie / y chec práwa czuieš /
 Przecie ty mnie špatná twarz / Káchno / wkażuieš.

Do Stánisláwá.

Kto piia do pólnocy / brácie Stánisláwie /
 Jesli iest czas do niego / moze sie nie prawie
 Czlowiek pytat : bo by on swóy wczas wmiłował /
 Pewnieby sie rániéy kládl / ani tať wíłował.

Do Priszki.

Dugo sie w wánnie párzyš / Priszko pochodzona /
 Czy chceš / iáto Peliás / odmłódnać wárzona :

Do

Do Zophiiéy.

NJe tys to / o Zofia / nie ty ná ma wiare /
 Którey ia przed siedmiá lat pomnie w sercu miáre.
 Ono byla nadobna / ono wdzieczna byla /
 A wšytko iéy przystalo co kolwiek czynila.
 Jey žart / každý byl trefny / á gdy co kazala /
 Sawždy wielka powolnosť po každym poznala.
 Ciebie niewiem iáko zwac : co pocznieš / nie grzeczy :
 Postawa šalónego / glos ledwé czlowieczy.
 Žartóm niťt sie nie šmieie / ná gniéw nic niedbaia /
 A iesli slowo rzeczeš / ieszczec y nálaia.
 Nákoniec / krom imienia / niemáš nic dawného /
 Bierzmuy sie / prošcie przebog / á zbádz iuž y tego.
 O láta zazdrošciwé / wšytko precz niešiecie /
 Zofia nie Zofia / kiedy wy przypniecie.

Epit. Eráz. Kroc. Kuchm.

Ten propozec nad žimnym grobem záwiešony /
 Šwiadczy / že tu Kroczewški leży pogrzebiony
 Nagle zmarly : dla boga / co tu miec ná pieczy :
 Na slabey nici wišá wšytki ludzkie rzeczy.

O ij

Na

Nagrobek St. Strus.

Nie nowina to Strusom / na wszelką trwożę
 Ciały swými zawałać zlym pohanom drożę.
 Tak dziad zginął / tak oyciec / tak moi strusowie /
 Tenże vpad y moicy naznaczon był glowie:
 Bom legł we krwi poganstkiey. a kto mie żaluie /
 Znác że niewie / iako śmierć vczciwa smakuie.
 Stanisław Strus tu leże: nie wchodź poganiue /
 Sprawiedliwa wasń / y po śmierci nieominie.

Do Gościa.

Gościu tak iakoś poczał / iuż dokońcá czytay /
 A iesli nie rozumieš / y mnie sie nie pytay.
 Onác to cześć kazania / cześć niepospolita /
 Sluchaczom niepoieta / kaznodziei skríta.

Do Lubimirá. *

Idac mimo librarija /
 Kedy mądre księgi bija /
 Lubimir miedzy tituly
 Przeczytal / Bitwá v Huly.

Zlekl

Zlekl sie / y padł: Hey panowie
 Moskiewscy bohaterowie.
 Dla boga nie zabijaycie /
 Kaczeży żywo poimaycie.

Nagrobek Kotowi.

Pokis / bury Kocie / na myśkach przestawał /
 A w iniesz sie myślistwo z iastrzaby nie wdawał.
 Byles w lasce v ludzi / y glaskanoć skóre /
 A tys mruczac podnosił twárdy ogón wzgóre.
 Teraz iakoś tu myśom chciał miec y półmiski /
 Wlaziles po praki w golebiniec bliski:
 Dales gardlo nieboże / y wisisz na debie /
 A twey śmierci y myśy rády y golebie.

Epit. Iółtowi Glacowi.

Jost Glac tu leży szafarz wierny panu swému
 Królowi na północy niezwyćiezonému.
 Teraz ma liczbę czynić przed panem groźnieyszym /
 Gdzie każdy winien / by też był naniwinnieyszym.
 Pokry swym miłosierdziem / panie / nasze złości /
 Bosmy zgineli wóclug twey sprawiedliwosci.

O iij

Ná

Ná zdrowie.

Szláchetné zdrowie/	Nikt sie niedowie
Jako smakujesz/	Az sie zepsujesz.
Tam czlowiek prawie	Widzi na iarwie/
A sam to powie	Ze nic nad zdrowie/
Ani lepszego/	Ani drozszego:
Bo dobre mienie/	Perly/ kamienie /
Takze wiek mlody/	A dar vrody/
Mieysca wysokie/	Wladze szerokie/
Dobre sa: ale	Gdy zdrowie wcale.
Gdzie niemasz sily/	A swiat niemily.
Kleynocie drogi/	Moy dom vbogi
Oddany tobie/	Ulubuy sobie.

Nagrobek Rózynie.

W syta wieku lezy Rózyna.
Lecz tylko wieku / ale nie winá.
Niestoi o insza / ani o dzwony /
Wolalaby dzban pira zielony.

O Káplanie.

Práwo

Práwo jest / aby káplan nie mógł poiac zony:
Tenze niema bydz w zadnym czlonku vszerbiony.
Jesli niemial miec zony / moglic go zostawic
Przy vszu / ale iatec lepiey bylo zbawic.

Nagrobek Piotrowi.

Pamięć myślistwa twęgo / Pietrze wcieżony /
Stoie tu slup kamienny twarodo vsadzony.
Przy grobie masz naczynie wshytko postawione /
Kon / strzaly / psy / potyczy / sieci rosciagnione.
Wshytko / biada mnie / kamien : a zwierz tuz bezpiecny
Ociera sie imo cie : a ty sen spis wieczny.

O Błaznie.

Blazki (blazen powiada) to mie podnosicie /
Ale ja swiece zgasz / ze mie nie wyzrzycie.

O Márku.

Wlacze Marek : nie przeto ze swiat zostawnie /
Ale ze dzwonnikowi grosz ieden gotnie.

A żeby

A żeby iednym kořtem odprávic co wiecey/
Kazal synowi vmrzec po sobie co precy.

Do Stárosty.

Strzeżes sie moich frášek / mój dobry Stárostá /
A ia tobie zás ná to tak powiadam sprosta /
Kto w mych fráškách / iuz moze niezazrec by kaska
Biskupóm / ktozy stoia v swietego Fracká.

Do Káznodzieie.

Za twym dlugim kazaniem / Kieze Káznodzieia /
Gody chciał miec gospodarz : ale go nadzieia
Omylila : bo obiad niechcial poiac zony :
Owa wiecezera przedsie / y obiad ziedzony.

Do Gospodarzá.

A je badz gošciem v siebie / wiedz co sie w cie wleie :
Wedle tegoz swé spráwy miarkuy / y nadzieie.

Epitá. Grzeg. Podlodosk.

St. Rád.

By

By wedla cnót / y godnošci
Grzebiono vmarłych košci /
Przyšloby dzis lezec tobie
W zlotym / Podlodoski / grobie.
Teraz cie licha mogila
Šnácznego meza przykryla :
Ale slawa siega nieba :
Nie z grobu cie sadzic trzeba.

Do Wacławá Ostrorogá.

Prózno przec / vpilem sie : winem : czyli rymy :
Jesli winem / subtelné tego winá dymy.
Wiesz co mi sie teraz zda / Wacławie cnotliwy :
Zda mi sie / že malwie swóy obraz wlašciwy.
Ktozy miedzy biskupy zawieszé zacnemi /
Nie wšiami šwiátu znáczny ale rymy swémi /
Wšyscy piáni / widze / a piánem y ia :
Kto šezesciem / a ia winem : odpusc Adraštia.

Malé^v wielkiey nadzieie Rádziwilowi.

Tak rosc / malý Michniú / iakobys mógl slawnych
Przodków swych dorosc / onych Rádziwilów da-
(wnych.)

P

Abys

Abyś nietylko imie / y bogate włości
 Brał od nich / lecz dziedziczył w meztwie / y w dziel-
 A to wszystko zaś podał potomkowi swemu / (ności.
 Co weźmiesz od rodziców / a on zaś drugiemu.
 Abyś w swych był wdzięcznym / y miłym w pokoju /
 A pohancom zaś srogi / y straszliwy w boju.
 Tak rość piękny Michniku / iakobys pospieszył
 Wiekiem / a oczy ieszcze dziadowskie nacieszył /
 Siedząc na dzielnym koniu / y lukiem władając /
 Albo kopią gładką w pierścien wgadziąc /
 A potem y przedkiego strzelca Tatarzyną /
 Co meżnym Kadziwilom twoim nie nowiną.
 Taki wiek / o ludzkiego żywota szafarki /
 Temu dziecięciu przedzicie / przypiązliwe Párki.

Nagrobek Iéy M. P. Woiewo- dzinéy Lubelskiéy.

W róże / tu fiołki / tu mieccie lelija /
 Ten marmór swietobliwy zamyka Zofia /
 Zofia Bonarowne : której żywot święty
 Godzien / aby wšsem paniom za przykład był wzięty.

Drugi.

Mezu

Mezu moy / o moy mezu / śmierć nie lutościwa
 Mnie smutną z tobą dzieli / a pod ziemię wzywa
 Do nisticy Proserpiny ciemnego pokoia :
 Bóg cie żegnay : ia żywa / y umarła twoia.

Ná Skłenice.

Służylam Woiewodom Krakowskim przed laty /
 Zdobiąc krasną vrodą swą ich stół bogaty.
 Teraz czas przyniosł / zem iest Głostowskiemu daná :
 Niemogłam mieć lepszego po swym plecu pana.

Do Iádámá Konárskié° Bisk. Pozn.

Tobie / zacny Biskupie / tobie / iesli komu /
 Ten piękny kleynot służy cnych habdanków domu.
 Bo ty służąc oyczyźnie przodków swych przykłady /
 Nie pierścien / aleś wszystko wylał swé pokłady
 Prze sławę domu swégo / prze pożytek rzeczy
 Pospolitey / która ty zawždy masz ná pieczy.
 Ciebie postem Papiestkie palace widály /
 Ciebie rzesza / y vszy Césarskie słuchály.
 Swięzo y Król Francuski sławny / z której strony
 Przywiódles nam Monarche pod zimne Triony.

P ij

Miey

Między tedy y dziś dzieje / biskupie cnotliwy /
 Żeś pospolitey rzeczy służyć tak chetliwy.
 Lepiej tym dom swój zdobiesz / niżby wsi skupował /
 Bo kto dobry / nad złoto sławy nie ścował ?

O Kozle.

Wiosnicy mądrości tak nam powiadaia /
 Że niemowle zwierzęta rozumu niemają.
 Lecz kozieł taka sztuka niedawno wyprawił /
 Że na wszytek świat znacznie rozum swój obiawił.
 Ziad piskorza żywego : piskorz niecierpliwy
 Strawienia nieczekaia / przepadł przezeń żywy.
 Kozieł go w rzyć drugi raz : ón drugi raz z rzyci /
 By z Labyrinthu Theseus po świadomey nici.
 Kozle przedko wždy trawisz : znowu z nim do saku /
 Piskorz też dawney ścieżki niechybił znaku.
 Myśli kozieł co czynić : broda doktorowska /
 Przypatrzyć się / jeśli też y rada żakowska.
 Piskorza polknął / a rzyć przycisnął do ściany /
 A tak góńca poymał trzy kroć przeiechany.

Nągrob. Hannie Spink. od meża.

Jeśli

Jeśli człowiek po śmierci słyży / albo czuje /
 Hanno / o Hanno moja / twój cie mąż miannie.
 Pókiś na świecie była / pókiś używała
 Wdziecznych darów niebieskich / mam za to żeś znala
 Moie vprzeymosc / y cheć szera przeciw sobie :
 Teraz / kiedyś w tym ziemnym położona grobie
 Czym cie inszym mam wzcic / ieno płaczem swoim :
 Którym ja wieczny winien wielkim cnotom twoim.

Modlitwa o deszcz.

Wszego dobrego dawca / y śafarzu wieczny /
 Tobie ziemia spalona przez ogień słoneczny
 Modli się dżdża / y smetne ziola pochylone /
 A nadzieia oraczow / zboża vpragnione.
 Ścisni wilgotne chmury swieta reka swoia /
 A one sucha ziemie / y dzewa napoia
 Ogniem zyete : o który z suchej staly zdroie
 Niestychane pobudzasz / okaz dary swoje.
 Ty nocna rosę spuszczasz : ty dostatkem hoynym
 Żywey wody dodawasz rzekom niespokoynym.
 Ty przepasci nasycasz / y lałome morze :
 Stąd gwiazdy żywnosc maia / y ogniste zorze.

Prig

Kiedy

Kiedy ty chceš / wšytek świat powodzia zátonie /
 A kiedy chceš / od ognia / iáko píro wšplonie.

Do Mikoláia F.

Wto ná tym že moje frášky máš píšané /
 Lecz ie chceš / Mikoláiu / miec y drukované :
 Ku czci / czy hámbie moiey : což / niewierzysz temu /
 Žes y sam w nich : bá iestes / iuž wierz stowu mému.
 A tak rozmysl sie ná to : trefnoli to bedzie /
 Gdy we fráškách Káštelan drukowány siedzie.
 Jác wytrwam / choć mie beda fráškopisem wolác /
 Bom niemógl ani boiom / ani mežom zdołác.

Do Stárosty Muszynského.

Stárostá ná Muszynie
 Ty sie znaš dobrze ná winie /
 Znaš / y máš : bo tylko z gury
 Spuściwšy wóz / ališ Dhry.
 Otaž swóy smáček starádawny /
 Stárostó Muszynski slawny /

A niech

A niech go ia též škofstwie :
 Boc y ia smáček w becze czuie.
 A nie žal mi žem poéta /
 Jest což / vmieć álphę z bétą.
 Tym ludzióm / ty Stánisláwie /
 Chcešli sie záchowác práwie /
 Nie šáfirem / nie rubinem /
 Ale ie czci dobrým winem.
 A ztád to bedzieš miał w zysku
 Že což džiš obločow blisku /
 To cie piánými rimy
 Až do niebá wprawádzimy.

Nagrobek Koniowi.

Žm cie marmórem vzcít twóy pan žalostíwy /
 Pómniac ná tvoie dzielnosć / Glinko bialogrzywy.
 A tys byl dobrze godzien / niepodlégwšy škázie /
 Swiećic ná wielkim niebie przy lotnym Pegázie.
 Ach niebože / toš ty mógl z wiatry wzawód biegać /
 A niemógles niešczesnéy šmierci sie wybiegać.

cead

Czlo-

Człowiek boze igrzysko.

Nie rzekł iako żyw żaden wiekšej prawdy zwieta /
 Jako kto nazwał bozym igrzyskiem człowieka.
 Bo co kiedy tak mądrze człowiek poczał sobie /
 Zeby sie Bóg nie musiał iego śmiać osobie :
 On / Boga niewidziawszy / taką dumę w głowie
 Wprzadł sobie / że bogu podobnym sie zowie.
 On miłością samego siebie zaślepiony /
 Rozumie że dla niego świat jest postawiony.
 On pierwey był / niżli był : on chocia nie będzie /
 Przecie będzie : próżno to / blaźnow pełno wszędzie.

Do Mik : Wolskiego.

Gwa iedzieś precz od nas / Mieczniku drogi :
 Gdzieś to mnie też mieć było życzliwszē bogi /
 Zebych był towarzystwā twęgo mógł zażyć :
 Przy tobie y do Kolchów śmiałbym sie wāżyć
 Przez morzkie Symplegady płynąc : gdzie śmiały
 Jason ledwē mógł wwieźć swōy korab cały.
 Przy tobie ia / cnotliwy Starosto / moge
 Wszytke Larciađego obiechac droge.

Thracia /

Thracia / Lothophagi / y iednookie
 Cyclopy / y możnego dwory wysokie
 Aola / Antiphata / y Jedze / zioly
 Można ludzi przetwarzać / to w psy / to w woły.
 Piekło / Syreny / Scylle / Charybde sroga /
 Y Czabany Sloneczne / potrawe droga.
 Nymphy morzkie / Tyranny seroko władne :
 Wszytko to rzeczy wytrwac przy tobie snadne.
 Ale mnie (czego taic zgoła niemoge)
 Niewiasta smutna trzyma : ktorey gdy deoge
 Wspomione / wnet twarz blednie / oczy lzy leia /
 A mnie patrzac y serce / y czlonki mdleia :
 Ze inż ani womac mie proć sie brzytwami /
 Ani pomysle śachow grac z Sibyllami.
 A tak iedz sam w dobry czas / mnie zostawiwszy :
 A potym świat wedle swęy myśli zwiedzawszy :
 Boday w slawie / y w dobrym zdrowiu do Polski
 Przyiechal : dobrych oycow cnotliwy Wolski.

Gadka.

Jest zwierze o iednym oku /
 Które zawsze stoi w troku.

Slepym

Slepým beltem vonie strželaia/
 A na oko vgaďzaia.
 Głos iego/ by piorunowy/
 A žalot niepráwie zdrowy.

Nagrobek Gašce.

Wz nam/ Gaška niebože/ nie bedziesz blaznowal/
 Już pod Operiašem niebedziesz hárnowal/
 Ani glótów z reławá sypał ná chlopieta/
 Kiedy cie wiec opádná/ iakoby sczenieta.
 Jużes leciał zá morze/ Gaško/ jużes w dole/
 A czarney Persephonie spáczknieš przy stole/
 A dušyce sie śmieia/ że ten coby grzeczy/
 Słowa wyrzecz nieumie noroy cień człowieczy.
 Wiec my/ż pámietáiac ná iego zabawki/
 Noweyanu nie žaluyemy vsypác reławki.
 Nad nim/ miásto propozá/ suknia śachowana
 Zawiešmy/ a ná grobie geš twárho kowána:
 A to żeby mógl każdy/ kto tedy pobieży/
 Domyšlic sie zarázem/ że tu Gaška leży.

Temuz.

Osm

Śmieszlat lat (a to iest práwy wiek człowieczy)
 Czekala śmierć/ żeby był Gaška mowil grzeczy.
 Niemogła sie doczekać/ blaznem go tak wzela/
 A taż droga/ gózie mądre zaymuie/ poieła.
 Gaška/ blaznuy ty przedsie: imie twé nie zginie/
 Po ki dzika/ y swoyśka geš ná świecie slynie.

O Mądrosći.

NJe to mądrość mądrym bydz/ ábo wielkość światá
 Rozumem chceć ogárnąć: krótkie ludzkie lata.
 Donic w nich wielkie rzeczy/ a dać gotowemu
 Wplywác/ podobno to barzo śalonemu.

Do dziewki.

NJeuciekay przedemna dziewko wrodziwa/
 Swoia rumiana twarza moia broda é ja/
 Zgodzi sie znamienicie: patrz/ gdy wier wia/
 Ze pospolicie sadza przy róžey leliá.
 Nieuciekay przedemna/ dziewko wrodziwa/
 Sercec iesze nie stare/ chocia bryłowa.
 Choć v mnie broda siwa/ iesze niezganiomy/
 Czosneł ma głowé bialá/ a c a zielony.

Q ij

Nie

Nienciekay / ma rada: wstał wieś / im kot starszy /
 Tym / pospolicie mówią / ogon iego twarśy.
 I dąb choć mieścy przeschnie / choć list na nim płowy /
 Przedśie stoi potężnie / bo ma torzeń zdrowy.

Nagrobek dwiema braciéy.

Y Jadam / y Nikolay / dwa bracia rodzeni
 Czerni / w iednymże grobie leża położeni.
 Ten na wojnie gardło dał / ów zginął w pokoju :
 Niemaś przymierza z śmiercią / zawždy my z nią w
 (boiu

Ná flup kámienny.

Jest coś na świecie / kto chce pilno weyrzec w rzeczy /
 Z czego sie dowcip wypléć niemoże człowieczy.
 Co rozumowi barziéy / prośe cie / przystało /
 Jeno z y sie złym źle / dobrym dobrze działa :
 W czym tał jest omyłká / że ten to sad boży /
 Nieiedne sumniemie / y serce zátwoży.
 Przedśie żymy / hoźnie gwóli saméy cności /
 Którey céná ied jest w szczęściu / y w kłopotie.

Mar-

Marćinowá powieść.

Za ieszcze raz / Marćinie. Wiec powiem / tak bylo :
 Kilka osób na iedne sale sie złożyło.
 Każdy z żoną. wieczera potym odprawiwşy /
 Szli spać : ledwie sie zkładli / kiedy co wasniwşy /
 Na drugie tak zawoła / Pánowie / czas wsiadać /
 A ci téż (ale o tym nie trzeba powiadać)
 Po maléy chwili zaśie tenże sie ozowie /
 Co y piérwey straż trzymał : czas wsiadać pánowie.
 A pánowie do siodeł : wiechawşy mile /
 Posłuchali onego / postóy koniom chwile.
 A ieden za tym vsnął : ón znorou / Pánowie /
 Czas wsiadać : wszyscy inşy stali przecie w słowie /
 A tego żoná budzi: mily / niestyżycie /
 Już tam drudzy wsiadaia / wiere rychto spicie.
 A ten chrapi / choć nie spi : Mily bá słuchaycie /
 Już tam drudzy wsiadaia : Wy inż ze wsiadaycie
 Aż was diabli pobiora. Ali drudzy / skoda
 Odiezdzac towarzysza : wielka rzecz przygoda :
 Pomożmy mu w złym razie / a załóźmy swoje.
 Dyabel cie niechay prosi / niech inż ciągną moie.

O iij

Mila /

Fraszek

Witajcie sie nieprzeciwo : po karminowſzy komi/
A intro rano wstawſzy / bedziem tam gdzie oni.

Koniec fraſzek.

SA Przywileiem Jej Krolewſkiej
M. nikomu zgotá nie ieſt wolno
fraſzek tych Jana Kochánowskiego / nápo-
tym drukowác : ani gdzie indziej druko-
wanych w Pańſtwách Jej Krolewſkiej
M. do Korony należących przedawác.
Ktoby ináczey uczynit / wſyſtki kſiegi trá-
ci / y wine do ſárbu Jej Krolewſkiej
M. w przywileiu miánowanym
przepada.

341228.